

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Index huius fasciculi

(An. LIII, n. 9 - 12 Augusti 1961)

ACTA IOANNIS PP. XXIII

EPISTULA APOSTOLICA

	PAG.
<i>Quotiescumque.</i> - Ad Eñum P. D. Thomam tit. S. Mariae in Via S. R. E. Presbyterum Cardinalem Tienchensin, Archiepiscopum Pechinensem ac Apostolicum Administratorem archidioecesis Taipehensis, atque ad Excmos Episcopos ceterosque eiusdem Provinciae Ecclesiasticae Ordinarios, ob tres dioeceses in insula Formosa noviter erectas. - 29 Iunii 1961	465

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. CALBAYOGANAE (BORONGANENSIS). <i>Quod sacri.</i> - Partito territorio dioecesis Calbayoganae, nova conditur dioecesis « Boronganensis » appellanda. - 22 Octobris 1960	470
II. FLORIDENSIS (TACUAREMBIANAE). <i>Quod impiger.</i> - Quibusdam territoriis a dioecesi Floridensi separatis, nova dioecesis constituitur « Tacuarembiana » appellanda. - 22 Octobris 1960	472
III. SAIGONENSIS - KONTUMENSIS (MYTHOËNSIS - DALATENSIS). <i>Quod venerabiles.</i> - Diviso territorio archidioecesium Saigonensis et Kontumensis, novae conduntur dioeceses « Mythoënsis » et « Dalatensis » appellandae. - 24 Novembris 1960	474
IV. CANTHOËNSIS (LONGXUYENSIS). <i>Christi mandata.</i> - Detractis quibusdam territoriis e dioecesi Canthoënsi, nova dioecesis constituitur, « Longxuyensis » cognominanda. - 24 Novembris 1960	476
V. S. LUDOVICI POTOSIENSIS - HUEJUTLENSIS (VALLIPOLLITANAE). <i>Cum rectus.</i> - Detractis quibusdam territoriis a dioecesis S. Ludovici Potosiensis et Huejutlensis, nova dioecesis conditur « Vallipollitana » appellanda. - 27 Novembris 1960	478

LITTERAE APOSTOLICAE

I. <i>Propugnaculum Fidei.</i> - Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris cathedralis Varsaviensis archidioecesis ecclesia afficitur. - 27 Ianuarii 1961	481
II. <i>Bononiae in urbe.</i> - Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris ecclesia Sancti Pauli Apostoli Bononiae decoratur. - 27 Ianuarii 1961	482
III. <i>Templum princeps.</i> - Titulus ac privilegia Basilicae Minoris cathedrali ecclesiae Sarsinatensi conferuntur. - 27 Ianuarii 1961	483

	PAG.
IV. <i>Urbis Tolentini.</i> - Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris cathedralis ecclesia Tolentina honestatur. - 27 Ianuarii 1961	484
V. <i>Urbis Perusiae.</i> - Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris ecclesia Sancti Dominici in urbe Perusia insignitur. - 3 Februarii 1961	486

EPISTULAE

I. <i>Tuus quinquagesimus.</i> - Ad Excmum P. D. Iosephum Beran, Archiepiscopum Pragensem, quinquagesimo eius Sacerdotii vertente natali. - 30 Maii 1961	487
II. <i>Quinque implenti.</i> - Ad Revmum D. Anselmum Albareda, Abbatem O. S. B., Apostolicae Bibliothecae Praefectum, quinto et vicesimo exeunte anno ex quo eo munere fungi coepit. - 12 Iunii 1961	489
III. <i>Hoc mense.</i> - Ad Eñum P. D. Eugenium S. R. E. Cardinalem Tisserant, Episcopum Ostiensem, Portuensem et S. Rufinae, quinque lustra implentem ex quo Sacra Romana honestatus est Purpura. - 15 Iunii 1961	490
IV. <i>Nostra Patris.</i> - Ad Excmum P. D. Martinum Ioannem O'Connor, Archiepiscopum titulo Laodiceum in Syria, Pontificii Consilii Rei Cinematographicae, Radiophonicae ac Televisificae praepositi Praesidem, quinto et vicesimo vertente anno, ex quo Pius Pp. XI Litteras Encyclicas « Vigilanti cura » edidit. - 29 Iunii 1961	491

ALLOCUTIONES

I. Eminentissimis Patribus, Excellentissimis Praesulibus ceterisque Membris Commissionis Centralis Concilio Oecumenico Vaticano altero parando, ad inaugurandos coetus, quibus eadem Commissio suos aggressa est labores. - 12 Iunii 1961	495
II. Ad Eminentissimos Patres Cardinales, Excellentissimos Praesules ceteraque Membra Commissionis Centralis Concilio Oecumenico Vaticano altero parando, quae coetibus interfuerunt, quibus eadem Commissio suorum initium sumpsit laborum. - 20 Iunii 1961	499
III. <i>Habita</i> , cum coetus cogeretur Commissionis de apostolatu laicorum Concilio Oecumenico Vaticano altero apparando: Beatissimus Pater christifideles hortatur ut preces effundant ad pacem inter gentes impetrandam, iustitia et caritate firmatam. - 6 Iulii 1961	503

(sequitur pag. III)

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Directio: Palazzo Apostolico - Città del Vaticano — *Administratio:* Libreria Editrice Vaticana

ACTA IOANNIS PP. XXIII

EPISTULA APOSTOLICA

Ad E.mum P. D. Thomam tit. S. Mariae in Via S. R. E. Presbyterum Cardinalem Tienchensin, Archiepiscopum Pechinensem ac Apostolicum Administratorem archidioecesis Taipehensis, atque ad Exc.mos Episcopos ceterosque eiusdem Provinciae Ecclesiasticae Ordinarios, ob tres dioeceses in insula Formosa noviter erectas.

IOANNES PP. XXIII

Dilecte Fili Noster ac Venerabiles Fratres, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quotiescumque Nobis occasio datur verba hortamentaque Nostra adhibendi ad christianorum communitates, sive singulas sive omnes, quae vel iampridem vel recens in territoriis Missionalium labore excolendis ad Evangelii lumen pervenerunt, vehementi sane paternoque solacio semper afficimur. Nihil enim iucundius, nihil gratius Summo Ecclesiae Pastori esse potest, quam Venerabiles Fratres, itemque clerum christifideliumque multitudines alloqui, qui in variis continentibus terris propalam demonstrant catholicam Ecclesiam ubertate vitae perpetuaque florere iuventa.

Cum recens novas dioeceses tres, hoc est Hsinchuensem, Tainanensem et Kaohsiungensem creaverimus in eo territorio, in quo Hierarchia Ecclesiastica iam constituta erat, atque tres novos Episcopos Sinenses iisdem dioecesibus praefecerimus, quos Nosmet ipsi in Patriarchali Basilica Vaticana, sollemni Pentecostes die, consecravimus, commisso

apostolico munere sacrum Evangelium nuntiandi omnibus gentibus, id opportunitatem Nobis praebet Apostolicas has Litteras ad vos dandi, Venerabiles Fratres, itemque ad clerum autochthonem et alienigenam ad ceterosque christifideles vigilantiae vestrae concreditos. Quod quidem facimus hoc ducti consilio, ut plus plusque gravitas ac momentum in luce ponatur earum rerum, quas decernere Apostolicae huic Sedi visum est; siquidem materna eius sollicitudo eo semper spectat, ut Hierarchiae Ecclesiasticae constitutio par cotidie magis exsistat locorum necessitatibus, cum eiusdem sit officium catholicam fidem in istis plagis tueri atque dilatare.

Sacra Pentecostes sollemnia aptissima Nobis visa sunt ad munera Sancti Spiritus impetranda tribus Nationis vestrae civibus, quos tanto honore dignos putavimus. Ii autem, una cum Missionalium Praesulum agmine, qui a diversis ac longinquis orbis terrarum partibus conveniant, pulcherrimae sacrorum Pastorum coronae instar, luculentissime ostenderunt atque testati sunt, Iesu Christi Ecclesiam unam et catholicam esse, eamque errantes oves ad unum ovile et ad unum Pastorem,¹ episcopum animarum nostrarum,² summo studio impensaque cura advocare; catholicam dicimus Ecclesiam, quae cum suapte natura possit omnes attingere homines eosque ad salutem perducere, potest etiam instaurare omnia in Christo,³ hoc est populorum res omnes eorumque civilem cultum; cuiusque denique est superna vi afficere audacis elatique huius saeculi progressus, atque universum hominum genus complecti illudque mystici Iesu Christi corpus efficere.

Divinus Redemptor cum apostolos suos misit in mundum universum,⁴ palam demonstravit proprium ac singulare Ecclesiae munus eiusque nativum vigorem, simulque declaravit missionale opus ad eius naturam necessario pertinere. Siquidem opera Episcoporum, quos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei,⁵ inexhausti supernae gratiae ii fontes defluunt, qui, quasi irriguus ac salutaris amnis, in totum terrarum orbem manant. Ex quo consequitur, ut inter cetera Episcoporum lineamenta et dotes, illud emineat, ut iidem paternam in se referant imaginem. Hinc patet etiam quatenus vis insit praeclarae illi S. Pauli Apostoli senten-

¹ Cfr. *Io.* 10, 16.

² Cfr. *1 Petr.* 2, 25.

³ *Eph.* 1, 10.

⁴ Cfr. *Marc.* 16, 15.

⁵ *Act.* 20, 28.

tiae: « Nam si decem millia paedagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Evangelium ego vos genui ».⁶

Atque in primis vos, Venerabiles Fratres, hortamur, ut has gravissimas ac salutares veritates in memoriam ovium vigilantiae vestrae creditarum redigere ne omittatis. Scilicet debitum Omnipotenti Deo exhibere cultum cum eoque coniungi neminem posse, nisi per Iesum Christum; non posse vero coniungi cum Christo, nisi in Ecclesia et per Ecclesiam, quae est mysticum eius corpus; non posse denique ad Ecclesiam pertinere, nisi per Episcopos, Apostolorum successores, cum Supremo Pastore coniunctos, qui successor est Petri.

Summo cum animi Nostri gaudio oculos convertimus ad dominicum istius insulae agrum evangelicis flavescentem messibus, quae, divini Creatoris munere, loci amoenitate tantopere praestat. Etenim per elapsi decennii spatium, in dioecesibus vestris res catholica felix cepit incrementum, quod attinet sive ad eorum numerum, qui catholicae religioni ascripti sunt, sive ad eos qui ad sacerdotalia munera capessenda divinitus sunt vocati, sive ad scholas institutas, sive postremo ad valetudinaria ceteraque caritatis incepta et opera excitata. Hoc autem catholicae religionis incrementum — quod divinae largitati tribuendum est atque concordii navitati sacrorum Pastorum Sinensium vel missionarium, sociam ferentibus operam sacerdotibus ex utroque clero, sacris virginibus, christianae doctrinae institutoribus, quibus ultro libenterque populus vester respondit — ne in oblivionem vos adducat, in ceteris nobilissimae Nationis vestrae dioecesibus tot eiusdem fidei fratres in aerumnosis rerum adiunctis versari, eorumque multos strenuam atque constantem, etsi tacitam, Iesu Christi et Ecclesiae fidelitatem coram universo mundo in exemplum profiteri.

Cum illos recogitamus dilectissimos filios, duplici de causa vehementer afflictamur: et quod ipsos aegritudines suscipere videmus; et quod pessum data animadvertimus salutaria frugiferaque christianae vitae incepta et opera, quae quindecim ante annos illic excitata sunt, cum nempe Decessor Noster fel. rec. Pius XII in Sinis sacram constituit Hierarchiam; opera dicimus et incepta, quae tunc optimas videbantur portendere progressionem, nunc autem, pro dolor, oppressa iacent atque exarescunt.

At graviore etiam acrioreque dolore afficimur, ob earum catholicarum

⁶ 1 Cor. 4, 15.

communitatum sortem, ex quibus tristes ad Nos perferuntur nuntii, quos malimus esse fallaces: scilicet nonnullos debiles infelicesque filios Nostros — uti Ecclesiae inimici dictitant, non sine insidiis, neque sine male dissimulato gaudio — palam asseverare, se velle ad Catholicam pertinere Ecclesiam, coniunctione non servata cum eius aspectabili capite, Romano scilicet Pontifice, itemque testari, se indemne catholicae fidei patrimonium servare velle, fundamento temerario ausu reiecto, hoc est petra angulari a Iesu Christo posita.

Nobis placet, qui paterno caritatis affectu universos filios Nostros amplectimur, fiduciam atque spem alere, res eo miseriae revera non processisse; atque ideo cotidie Divino Redemptori supplicamus, ut benigne velit eorum mentes illustrare, eorumque animos obnubilatos forte atque vacillantes flexanima gratia sua salubriter percellere. Quamobrem a severioribus monitis abstinemus omnesque etiam atque etiam ad Deum enixe exorandum invitamus.

Dum autem tot curis sollicitudinibusque commovemur, peculiare solacium capimus ex eo quod Nobis licuit tribus Sinarum Praesulibus episcopale conferre munus; in quo quidem cernere iuvat veluti novum testimonium, novum indicium novumque auspicium.

Id enim hinc testatur, Apostolicam Sedem semper constanterque sollicitam esse de veri nominis bono Sinensis populi, cuius tres filios ad episcopalem dignitatem nuper evexit; illinc testatur, gentem vestram animi propensione moveri ad christianam amplectendam fidem, quae a natione vestra nequaquam aliena est, ut falso nonnulli affirmant, cum potius idonea sit ad nobilissimis celsissimisque vestratium animi necessitatibus satisfaciendum.

Pastores illos vestros sacerdotii plenitudine Nosmetipsi eam etiam ob causam augere voluimus, ut palam ac manifesto confirmaremus vinculum illud artissimum, quo totius terrarum orbis episcopi cum Beati Petri Successore coniunguntur, non solummodo quod christianae veritati, cuius ipse est custos, fideliter adhaerent, sed quod etiam eius supremae atque immediatae iurisdictionis potestati subduntur, ipsi a Christo Iesu collatae.

Denique in illis sacris ritibus a Nobis celebratis auspicium inest, fore ut Sinensis Ecclesia revirescat; quod — ut persuasum est Nobis — tunc feliciter continget cum, Divino Redemptore clementer donante, in immensis patriae vestrae regionibus iterum Evangelium nuntiare poterunt paciferi Christi operarii, quorum apostolicum studium in Sinensium

christifidelium animis excolendis, qui sive in dioecesibus vestris sive in longinquis terrarum orbis partibus degunt, vos alere ac fovere non cessabitis.

Haec animo prospicientes atque huiusmodi caritatis flamma flagrant, quae ad universam gentem vestram spectat, pergite, Venerabiles Fratres ac dilecti filii, impensiore usque studio atque alacritate contendere — vobis adiutricem ferentibus operam missionalibus ex exteris nationibus, qui de Evangelii causa tam egregie meriti sunt — ut Christi verbum latius usque propagetur ac veluti evangelicum fermentum permanet ad Dei filiorum multitudinem, quae pulcherrimam incolunt insulam vestram.

Dum multas ad Deum admovemus preces ac vota facimus, ut vos, clerum populumque vestrum semper benigne aspiciat, efficiatque — auspice Beata Virgine Maria Sinarum Regina ac Patrona — ut lectissima ista dominici agri pars cotidie magis floreat, incrementa capiat, fructusque edat saluberrimos, vobis, Venerabiles Fratres, et gregibus unicuique vestrum commissis, Apostolicam Benedictionem paterna caritate impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXIX mensis Iunii, in festo SS. Apostolorum Petri et Pauli, anno MDCCCCLXI, Pontificatus Nostri tertio.

IOANNES PP. XXIII

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

CALBAYOGANAE

(BORONGANENSIS)

Partito territorio dioecesis Calbayoganae, nova conditur dioecesis « Boronganensis » appellanda.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quod sacri Calbayogani Praesules saepe faciendum censuerunt, nuncque venerabilis Frater Salvator Siino, Archiepiscopus titulo Pergensis et in Insulis Philippinis Apostolicus Nuntius a S. Sede expositulavit, ut scilicet partito Calbayoganae Ecclesiae territorio nova ex eo constitueretur dioecesis, visum est Nobis ad effectum adducere, bona spe ductis ut novus rerum ordo nonnihil ad animorum bonum conducat. Post auditum igitur venerabilem Fratrem Emmanuelem Del Rosario, Episcopum Calbayoganum sententiamque rogatos venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales Sacro Consilio Consistoriali praepositos, eorum consensu suppleto qui hac super re aliquid iuris habeant vel se putent habere, apostolica Nostra potestate ea quae sequuntur decernimus ac iubemus. A dioecesi Calbayogana territorium separamus orientalis et meridionalis regionis insulae vulgo Samar cognominatae, ex eoque novam dioecesim condimus *Boronganensem* appellandam, quae iisdem terminabitur finibus ac paroeciae e quibus coalescit, prout in praesens finiuntur, id est: Borongan, Maydolong, Llorente, Hernani, Gral. MacArthur, San Julián, Sulat, Oras, San Policarpo, San Ramón (Arteche), Hipapad, Gamay, Dolores, Can-Avid, Taft, Guiuan, Sulangan, Balangiga, Giporlos, Quinapondan, Salcedo, Matarinao, Villareal, Talalora, Calbiga, Pinabacdao, Santa Rita, Basey, et Osmeña. Novae huius dioecesis sedes episcopalis in urbe vulgo Borongan appellata erit, cathedra vero Episcopi in curiali templo ibidem exstante Deo in honorem Nativitatis B. Mariae Virginis dicato, quod ad gradum et dignitatem cathedralis aedis evehimus, cum iuribus, honoribus, privilegiis propriis. Eadem sane iura Episcopo facimus, cui tamen congruas obliga-

tiones imponimus; in his autem id memorare placet esse nempe eum una cum sua Ecclesia metropolitanae iurisdictioni Archiepiscopi Caebuani obnoxium et suffraganeum. Mensam episcopalem, quam vocant, Curiae emolumenta constituent, pecunia a fidelibus sponte oblata, cathedraticum, quod vocant, atque bonorum pars quae ad normam canonis 1500 C. I. C. dioecesi Boronganensi obveniet. Sacerdotes insuper qui, his Litteris ad effectum deductis, in Boronganensi dioecesi vel beneficium vel officium habeant, eidem censeantur adscripti; ceteri veri clerici ei in qua legitimo domicilio degant. Ad regimen, administrationem quod attinet, ad electionem Vicarii Capitularis, sede vacante, cetera eiusmodi id fieri censemus quae Codex Iuris Canonici iubet. Volumus etiam ut Canonicorum collegium condatur, ad normas per alias sub plumbo Litteras edendas; quod si statim fieri nequeat, Consultores dioecesani deligantur, qui consilio et opera Episcopo praesto sint. Curet autem Boronganensis Ordinarius ut Seminarium saltem minus in sua sede condat pueris excipiendis et ad sacerdotium conformandis, ad normam iuris communis atque Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus. Ex eo lecti iuvenes Romam mittantur, Philosophiae ac Theologiae disciplinis imbuendi. Acta denique et documenta quae ad novam dioecesim quoquo modo pertineant, ad eiusdem Curiam episcopalem mittantur, ibique religiose in tabulario asservantur. Ceterum has Nostras Litteras exsequendas curabit venerabilis Frater Salvator Siino, quem diximus, vel per se ipse vel per alium, dummodo sit vir in ecclesiastica dignitate constitutus, factis ad id necessariis facultatibus. Cum autem res acta fuerit, idem documenta exarari iubebit, quorum digna fide exempla ad Sacram Congregationem Consistorialem mittet. Quod si fiat ut eo tempore alius Apostolicae Nuntiaturae in Insulis Philippinis praesit, hic mandata Nostra omnia faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint

subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die vicesimo secundo mensis Octobris, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO
S. R. E. Cancellarius

✠ MARCELLUS Card. MIMMI
S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*
Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Lecco ✠ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CV, n. 6.

II

FLORIDENSIS (TACUAREMBIANAE)

Quibusdam territoriis a dioecesi Floridensi separatis, nova dioecesis constituitur « Tacuarembiana » appellanda.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quod impiger ac providus agricola facit, cum ramum ex arbore recidit ut fecunda virtute fertilem in alia agri sui parte serat, novosque olim eosque laetissimos fructus colligat, idem et Nos, quibus divino consilio datum est universam Ecclesiam regere et administrare, facimus, cum aliam ex alia dioecesim constituimus: spem enim certam animo concipimus fore ut, si alicuius Ecclesiae pars proprii curis Episcopi concredatur, sui iuris fiat, fides atque religio incrementa magna suscipiat. Quam ob rem, cum venerabilis Frater Raphaël Forni, Archiepiscopus titulo Aeginensis et in Re publica Uruquariana Apostolicus Nuntius, ab hac Apostolica Sede expostulaverit ut partita Floridensi

diocesi nova excitaretur, Nos, sententia audita venerabilis Fratris Michaëlis Paternain, Archiepiscopi titulo Achridensis eiusdemque ad usque recens tempus Episcopi Floridensis, consilioque expetito a venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus S. Congregationi Consistoriali praepositis, re bene cogitata, haec decernimus ac iubemus, Nostra usi apostolica auctoritate. A dioecesi Floridensi territorium separamus civilium regionum quae apud vulgus Departamentos de Taquarembó et Rivera cognominantur, ex iisque novam dioecesim condimus, cui nomen erit *Tacuarembiana*, quae iisdem finibus terminabitur ac regiones quibus efficitur, ut sunt per civilem legem constitutae. Cuius novae dioecesis caput urbs Tacuarembó erit, in qua Episcopus commorabitur, cathedra in templo S. Fructuosi collocata, quod profecto ad cathedralis gradum tollimus, datis honoribus et privilegiis congruis. Placet porro conditam dioecesim eiusque Praesulem esse Sedi metropolitanae Montisvidei subiectos et suffraganeos sicut et eius Archiepiscopo. Tacuarembianus Antistes cathedrale Canonicorum Collegium condant, ad normas aliarum Litterarum Apostolicarum, quae a Nobis dabuntur. Interim autem, ne virorum prudentissimorum consilio careat, consultores dioecesanos eligat, qui scilicet a suo munere cessabunt, Canonicis constitutis. Item Seminarium saltem minus construat, pueris ad Sacerdotium vocatis excipiendis. Ex quibus qui meliores fuerint, Romam mittantur, in Pontificio Collegio Piano Latino Americano philosophia atque sacra Theologia imbuendi. Mensam episcopalem, quam dicunt, efficient: populi collationes, Curiae proventus, bona quae dioecesi obvenient per bonorum Sedis Floridensis divisionem ad normam canonis 1500 C. I. C. Censemur etiam ut, his Litteris Nostris ad effectum adductis, eo ipso Sacerdotes ei dioecesi addicantur tamquam proprius clerus in qua officium aut beneficium habeant; ceteri vero clerici ei, in qua legitimo domicilio degant. Acta postremo et documenta quae ad constitutam Ecclesiam quoquo modo spectant, cito ad eius Curiam episcopalem mittantur, religiose in tabulario asservanda. Ceterum, has Litteras Nostras venerabilis Frater Raphaël Forni exsequendas curet, vel is quem ipse delegaverit, factis ad id necessariis potestatibus. Cum vero rem peregerit, documenta exarari iubebit, eorumque exempla sincere conscripta ad Sacram Congregationem Consistorialem mittet. Quod si eo tempore, alius eidem Nuntiaturae Apostolicae praesit, hic mandata Nostra omnia faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum effica-

citati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die vicesimo secundo mensis Octobris, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri secundo.

IACOBUS A. Card. COPELLO
S. R. E. Cancellarius

✠ MARCELLUS Card. MIMMI
S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CIV, n. 56.

III

SAIGONENSIS - KONTUMENSIS (MYTHOËNSIS - DALATENSIS)

Diviso territorio archidioecesium Saigonensis et Kontumensis, novae conduntur dioeceses « Mythoënsis » et « Dalatensis » appellandae.

IOANNES EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quod venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales, qui Sacrae Congregationi Fidei Propagandae praesunt, post auditum quidem dilectum Filium Marium Brini, Apostolicum in Indosina Delegatum, facien-

dum censuerunt, ut scilicet partito Saigonensis et Kontumensis Ecclesiae territorio, novae exinde constituerentur dioeceses saeculari clero Vietnamensi concredendae, laeto animo adprobantes, Nostra summa auctoritate fieri iubemus; spes enim est ut hoc animorum bono feliciter cedat. A territorio igitur archidioecesis Saigonensis civiles districtus seiungimus quos vulgari sermone vocant Long-An, Kien-Tuong, Kien-Phong et Dinh-Tuong eosdemque in dioecesis formam redigimus *My-thoënsis*, ab urbe « My-tho », nuncupandae. Ex eadem Saigonensi Archidioecesi districtus civiles separamus quibus nomen Tuyen-Duc, Lam-Dong et Phuoc-Long, qui una cum districtu Quang-Duc, quem e territorio dioecesis Kontumensis dividimus, novam dioecesim efficient, *Dalatensem*, ex urbe « Dalat » cognominatam. Post hanc divisionem Saigonensis archidioecesis e sequentibus civilibus districtibus constabit, quos vulgari sermone vocant: Gia-Dinh, Phuoc-Tuy, Bien-Hoa, Long-Khanh, Phuoc-Thanh, Binh-Duong, Binh-Long, Tay-Ninh atque ex insula cui nomen Con-Son. Decernimus insuper ut novae erectae dioeceses metropolitanae Sedi Saigonensi sint obnoxiae, atque saeculari, qui dicitur, Vietnamensi clero concredantur. Eisdem insuper eorumque sacris Praesulibus omnia iura facimus, onera et obligationes imponimus quae catholici orbis dioecesium eorumque Pastorum sunt propria. Haec voluntatis Nostrae decreta exsequenda curabit dilectus Filius Marius Brini, quem diximus, vel ille qui eo tempore quo ad effectum operis veniendum sit Apostolicae Delegationi in Indosina praeerit, facta potestate et alium virum ad hoc delegandi, si opus sit, dummodo ecclesiastica dignitate praeditum. Qui vero rem perfecerit, onus habebit factae territorii divisionis novarumque dioecesium constitutionis documenta exarandi eorumque fide digna exempla ad Sacram Congregationem Fidei Propagandae cito mittendi.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose servantur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesia-

stica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die vicesimo septimo mensis Novembris, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri tertio.

IACOBUS A. Card. COPELLO
S. R. E. Cancellarius

GREGORIUS P. Card. AGAGIANIAN
S. C. de Prop. Fide Praefectus

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ☒ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CV, n. 21.

IV

CANTHOENSIS (LONGXUYENSIS)

Detractis quibusdam territoriis e dioecesi Canthoënsi, nova dioecesis constituitur, « Longxuyensis » cognominanda.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Christi mandata persequentes, qui ad lacum Tiberiadis Petrum, Apostolorum Principem, sacratissimis vocibus iussit et agnos pascere gregis et oves, id nitimur ut christifidelibus, quorum omnium divino consilio et voluntate Magistri constituti sumus, qua meliore ratione fieri potest consulamus. Quam ob rem, cum venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus Sacrae Congregationi Fidei Propagandae

praepositis, audito ante quid dilectus Filius Marius Brini, Apostolicus in Indosina Delegatus, hac de re censeret, visum sit Canthoënsē Ecclesiam esse dividendam ex eaque novam dioecesim esse excitandam, Nos rebus magna consideratione reputatis, de Nostra apostolica potestate haec decernimus ac iubemus. A territorio dioecesis Canthoënsis civiles provincias detrahimus quas populari sermone An-Giang et Kien-Giang appellant; quibus terris accedente etiam insula Phu-Quoc, novam dioecesim condimus, a principe regionis urbe *Longxuyensem* cognominandam, a cleroque saeculari, quem dicunt, Vietnamensi regendam atque administrandam. Sedes novae circumscriptionis in civitate, vulgo Long Xuyen appellata, erit, in qua cathedram suae dignitatis Episcopus collocabit. Insuper statuimus ut nova Ecclesia Longxuyensis Sedi Saigonensi suffraganea sit, quam Sedem hac ipsa die ad metropolitanae auctoritatem eveximus. Ad regimen quod attinet, item ad electionem Vicarii Capitularis, Sede vacante, ad iura et obligationes cleri et populi aliaque huiusmodi, ea omnia servantur, quae codex Iuris Canonici statuit. Censemus praeterea ut simul ac hae Litterae Nostrae ad exitum deductae fuerint, omnia documenta et acta quae ad novam dioecesim respiciant, ad eius Curiam mittantur, ibique religiose custodiantur. Ceterum has litteras Nostras dilectus Filius Marius Brini, quem commemoravimus, exsequi studebit, vel per se ipse, vel per alium, dummodo virum in ecclesiastica dignitate constitutum. Re autem peracta, documenta exarentur, quorum sincera exempla ad Sacram Congregationem Fidei Propagandae cito mittantur. Quod si alius eo tempore Delegationi Apostolicae Indosinensi praesit, hic mandata Nostra persequatur.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose servantur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellione sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit

vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die quarto et vicesimo mensis Novembris, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri tertio.

Pro S. R. E. Cancellario

DOMINICUS Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

GREGORIUS P. Card. AGAGIANIAN
S. C. de Prop. Fide Praefectus

Franciscus Tinello
Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*
Caesar Federici, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CV, n. 23.

V

S. LUDOVICI POTOSIENSIS - HUEJUTLENSIS (VALLIPOLITANAE)

Detractis quibusdam territoriis a dioecesibus S. Ludovici Potosiensis et Huejutlensi, nova dioecesis conditur « Vallipolitana » appellanda.

IOANNES EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Cum rectus rerum ordo, quo singula quaeque aptis disponuntur et accommodatis locis, ad bonum adipiscendum maxime conducat, libenti animo accepimus quae venerabilis Frater Aloisius Raimondi, Archiepiscopus titulo Tarsensis et in Republica Mexicana Apostolicus Delegatus, de ecclesiastica rerum ordinatione sollicitus, ab Apostolica Sede expostulavit, ut scilicet dioecesium S. Ludovici Potosiensis et Huejutlensis amplis partitis territoriis, nova ex iisdem constitueretur dioecesis, Vallipolitana appellanda. De sententia igitur venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Consistorialibus praepositorum, post auditos quidem venerabiles Fratres Aloisium Cabrera Cruz, S. Ludovici Potosiensis Episcopum, et Emmanuelem Iosephum Yerena et Camarena, Huejutlensem Episcopum, Nostra summa potestate, consen-

suque suppleto eorum qui aliquod ius in hoc negotio habeant, haec statuimus atque iubemus. A dioecesi S. Ludovici Potosiensis integrum territorium detrahimus sequentium municipiorum, quae lingua vulgari sic cognominantur: Ciudad Valles, Alaquines, Aquismon, Cardenas, Ciudad del Maiz, Coxcatlan, Huehuetlan, Lagunillas, Rayon, San Antonio, Santa Catarina, P. A. Santos (Tancanhuitz), Tamasopo, Tampacan, Tampomolon, Tamuin, Tancuayalab, Tanlajas, Tanquian, Alfredo M. Terrazas; a dioecesi autem Huejutlensi integrum territorium detrahimus municipiorum lingua vulgari cognominatorum San Martin, Tamazunchale, Xilitla. Quibus terris novam dioecesim efficimus, *Vallipolitana* nomine, quae iisdem limitibus terminabitur ac municipia simul sumpta quibus constat, prout in praesens existunt. Novae scilicet dioecesi finitimae erunt: ad septemtrionem dioecesis Tampicensis, ad orientem dioeceses Tampicensis et Huejutlensis, ad meridiem dioeceses Huejutlensis et Queretarensis, ad occidentem dioecesis S. Ludovici Potosiensis. Vallipolitanae dioecesis Sedes in urbe vulgo Ciudad Valles appellata ponetur, in qua Episcopus domicilium suum statuet, cathedra in templo B. V. M. Immaculae de Guadalupe collocata, quod ad dignitatem cathedralis templi evehimus, cum iuribus, honoribus, privilegiis propriis. Propria sane iura et insignia Episcopo damus, cui etiam congruas obligationes imponimus. Decernimus etiam ut nova dioecesis eiusque Praesul metropolitanae iurisdictioni Archiepiscopi Monterreyensis sint obnoxia; item in ea Canonicorum collegium condatur, iuxta normas per alias sub plumbo Litteras edendas; si tamen id ad praesens fieri nequeat, indulgemus ut Consultores dioecesani deligantur, qui consilio et opera Episcopo assint. Mensam episcopalem, quam vocant, efficient: Curiae emolumenta, fidelium oblationes et ea bonorum pars quae ad normam canonis 1500 C. I. C. nuper constitutae Sedi obveniet. Gravi obligatione obstrictus curabit Episcopus Seminarium saltem minus condere, ad iuris communis normam atque leges Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus. Ex eo autem lecti iuvenes Romam mittantur philosophiae atque sacrae Theologiae disciplinis in Pontificio Collegio Pio Latino Americano imbuendi. Sacerdotes qui, his Litteris ad effectum deductis, in Vallipolitana dioecesi vel beneficium vel officium habeant, eidem censeantur ascripti; ceteri vero clerici ei in qua legitimo degant domicilio. Ad regimen, administrationem quod attinet, item ad electionem Vicarii Capitularis Sede vacante, cetera eiusmodi, normas Iuris Canonici fieri censemus. Volumus denique ut cum dioecesis constitutio facta fuerit, documenta et acta quae ad eam quoquo

modo pertineant, ad eius Curiam episcopalem mittantur, ibique religiosa cura in tabulario asserventur. Ceterum has Litteras Nostras venerabilis Frater Aloisius Raimondi, quem memoravimus, exsequi studebit, vel per se ipse, vel per alium, dummodo ecclesiastica dignitate ornatum, factis ad id necessariis facultatibus. Cum autem res acta fuerit, idem documenta exarari iubebit, quorum digna fide exempla ad Sacram Congregationem Consistorialem mittet. Quod si fiat ut eo tempore alius eidem Apostolicae Delegationi praesit, hic mandata Nostra omnia faciet.

Has vero Litteras nunc et in posterum efficaces esse et fore volumus; ita quidem ut quae per eas decreta sunt ab iis quorum res est religiose serventur, atque igitur vim suam obtineant. Quarum Litterarum efficacitati nulla, cuiusvis generis, contraria praescripta officere poterunt, cum per has Litteras iisdem derogemus omnibus. Quapropter si quis, quavis praeditus auctoritate, sive sciens sive insciens contra egerit ac Nos ediximus, id prorsus irritum atque inane haberi iubemus. Nemini praeterea haec voluntatis Nostrae documenta vel scindere vel corrumpere liceat; quin immo harum Litterarum exemplis et locis, sive typis impressis sive manu exaratis, quae sigillum viri praeferant in ecclesiastica dignitate constituti simulque ab aliquo publico tabellone sint subscripta, eadem omnino habenda erit fides, quae hisce haberetur, si ostenderentur. Quae Nostra decreta in universum si quis vel spreverit vel quoquo modo detrectaverit, sciat se poenas esse subiturum iis iure statutas, qui Summorum Pontificum iussa non fecerint.

Datum Roma, apud S. Petrum, die vicesimo septimo mensis Novembris, anno Domini millesimo nongentesimo sexagesimo, Pontificatus Nostri tertio.

IACOBUS A. Card. COPELLO

S. R. E. Cancellarius

✠ MARCELLUS Card. MIMMI

S. Congr. Consistorialis a Secretis

Franciscus Tinello

Apostolicam Cancellariam Regens

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*

Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

In Ap. Canc. tab., vol. CIV, n. 72.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris cathedralis Varsaviensis archidioecesis ecclesia afficitur.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Propugnaculum Fidei merito habetur templum cathedrale Varsaviense, Sancto Ioanni Baptistae sacrum, et a saeculo XIII trahens originem, quo ut ecclesia exstitit paroecialis. Haec, rogatu Ianussii, principis Mazoviae, a Bonifatio Pp. IX, Decessore Nostro, collegialis aedis honore aucta fuit et, cum caput Regni Poloniae Cracovia esset Varsaviam translatum, templum Regnum Polonorum evasit, cum Aula eorum coniunctum. Qui Reges donis id munificentissime locupletaverunt, in quibus commemoranda est imago a Iacobo Palma iuniore, praeclaro artifice Italo, eleganti manu depicta, et simulacrum Christi cruci affixi, quod, in Norimbergensium sculptorum officina effectum, magna Christifidelium pietate excolitur. Eadem in ecclesia Ioannes III Sobieski pro victoria e Turcis apud Vindebonam parta publicas Deo gratias egit. Neque praetermittendum, in templo hoc perinsigni, quod anno MDCLXXXVII cathedralis ecclesiae titulo est condecoratum, Achillem Ratti, Apostolicum tunc in Polonia Nuntium, postea ad pontificalis honoris fastigium provectum, Archiepiscopum esse consecratum. Haec vero domus Dei, religione, rerum gestarum memoria et artificiosis operibus illustris, cum maximum et cruentissimum bellum non ita pridem saeviret, misere deleta est atque eiecta, tamen post cladem invicta Praesulum populique catholici pietate ad artis Gothicae rationem refecta et restituta. Memor igitur praeteritarum laudum cupiensque hoc religionis et fidelitatis Polonorum veluti monumentum amplo honoris titulo, Nostro beneficio, ornare, Dilectus Filius Noster Stephanus Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyter Cardinalis Wyszyński, Archiepiscopus Varsaviensis, Nos rogavit, ut ecclesiam praedictam Basilicae Minoris nomine ac iure donaremus. Quibus precibus libenti animo admissis, Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum cathedralem Varsaviensis archidioecesis ecclesiam ad dignitatem *Basilicae Minoris* evehimus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis,

quae templis eodem nomine insignibus rite competunt. Contrariis quibusvis non obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Ianuarii, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

D. Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

II

Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris ecclesia Sancti Pauli Apostoli Bononiae decoratur.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Bononiae in urbe florentissima templum surgit paroeciale Sancto Paulo Apostolo dicatum, quod mole, structurae genere artisque operibus ita commendatur, ut in praecipuis ecclesiis, quae ibi sunt, locum obtineat. Quod ab Ambrosio Mazenta, Clericorum Regularium Sancti Pauli, Barnabitarum sodale, inter annos MDCVI et MDCXI eleganti manu aedificatum est, ea mente, ut in ipsa urbe Bononia, ubi anno MDXXXIII idem Ordo a Clemente Pp. VII, Decessore Nostro, erat probatus, Doctoris gentium honori monumentum erigetur spectabile, et anno MDCCXLII a Legato Benedicti Pp. XIV, item Decessoris Nostri, sollemni ritu consecratum. Non est quin admiratur imagines summa colorum venustate depictas, opera scilicet artificum non obscuri nominis, veluti Alexandri Algardi, qui Sancti Pauli martyrium luculenter effinxit, Ludovici Carracci, Ioannis Francisci Barbieri, « Guercino » vulgo nuncupati. Est autem in maxima huius templi laude ponendum, quod religionis sedes est insignis, quippe in qua sacra soleant eo, quo par est, cum decore celebrari et pietas erga Beatam Mariam Virginem Lapurdensem impensissime colatur. Praeterea Sanctorum Caelitum reliquiis affluit et supellectile vasisque, divinis ritibus aptis iisque admodum pretiosis. Cum vero religiosi sodales Barnabitae, qui in eisdem ecclesiae ministeriis versantur, sibi proposuissent in hac sibi com-

missa paroecia annum Paulinum sollemnibus celebrare ob XIX revolutum saeculum ab adventu Sancti Pauli in Italiam, simulque CCCL expletum annum a praeclaro hoc templo perfecto divinoque cultui accommodato, Dilectus Filius Noster Iacobus Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyter Cardinalis Lercaro, Bononiensis Archiepiscopus, hoc consilium probans ex animo uberemque fructuum copiam inde exorituram confisus, Nos rogavit, ut laudatam Sancti Pauli ecclesiam nomine ac iure Basilicae Minoris augeremus. Quibus precibus libenter auditis, Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum, ecclesiam, Deo in honorem Sancti Pauli Apostoli Bononiae consecratam, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* afficimus et decoramus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis, quae templis eodem nomine insignibus rite competunt. Contrariis quibusvis non obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Ianuarii, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

D. Card. TARDINI

a publicis Ecclesiae negotiis

III

Titulus ac privilegia Basilicae Minoris cathedrali ecclesiae Sarsinatensi conferuntur.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Templum princeps Sarsinatense, Deiparae Virgini ab Angelo salutatae et Sancto Vicinio sacrum, antiquitate insigne est ac nobile, quippe quod a saeculo IX repetatur, structurae genere, utpote basilicae exhibens formam, atque religione, cum ibi corpus eiusdem Sancti Vicinii, primi Episcopi, pia fidelium alacritate, qui aliunde etiam eo se conferunt, excolatur, et sacra a frequenti clero soleant fieri eo cum decore, qui cathedralem ecclesiam decet. Hoc

vero templum, egregium propter partium cohaerentiam, columnis et arcubus pulcherrimum, ea aetate, qua architectandi ornandique ratio, quam « barocam » appellant, invaluit, ita immutatum est, ut prior species obsolesceret. Tamen studio et industria Venerabilis Fratris Caroli Bandini, Sarsinatensis Episcopi, sumptu non modico atque etiam adiutrice opera civilium potestatum, omnium votum demum proximis hisce annis impletum est, scilicet ut templum ad pristinam revocaretur venustatem. Preces igitur Canonicorum quoque Collegii, ceterorum sacerdotum populique fidelis significans, idem Antistes sacrorum Nos rogavit, ut ecclesiam cathedralem, quae supra dicta est, Basilicae Minoris nomine ac iure honestaremus. Quibus precibus libenti animo concedentes, Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Sarsinatensem cathedralem ecclesiam, Deo in honorem Beatae Mariae Virginis ab Angelo salutatae et Sancti Vicinii consecratam, ad dignitatem *Basilicae Minoris* evehimus, omnibus adiectis iuribus et privilegiis, quae templis eodem titulo insignibus rite competunt. Contrariis quibusvis non obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum: irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Ianuarii, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

D. Card. TARDINI
a publicis Ecclesiae negotiis

IV

Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris cathedralis ecclesia Tolentina honestatur.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Urbis Tolentini templum princeps ob antiquitatem eximiam, egregia, quibus ornatur, opera artificiosa et religionem, qua praecellit, merito dilaudatur. Haec enim ecclesia, Sancto Catervo Martyri olim dicata, a pervetusta repetitur aetate estque

adeo a maioribus traditae pietatis monumentum quoddam singulare. Qui ibi asservatur, sarcophagus, prioribus aevi christiani saeculis adscribendus, documento est Sanctam Septimiam ibi sacram aedem perfecisse. Post urbem turbulentis illis temporibus, quibus barbari in Italiam invadebant, eversam, templum, anno scilicet DLXXXVIII, commissum esse perhibetur monachis ex Ordine Sancti Benedicti; anno deinde MCCLVI ad artis Gothicae rationem refectum, a Iulio Pp. II, Decessore Nostro, creditum est Canonicis Regularibus Lateranensibus, qui usque ad annum MDCCCXIX ibi manserunt, quo Canonicorum Collegio Tolentino fuit attributum. Quae nunc conspicitur, ecclesia anno MDCCCXXX est restituta, cum dioecesim Sanctus Vincentius Strambi sacra regeret potestate, et ab eius in munere successore consecrata anno MDCCCXXIX, addito titulo Beatae Mariae Virginis in Caelum Assumptae. Est autem structurae artisque genere insignis, quod praestantium veterum hominum architectandi ornandique rationem imitatur, et perpulchris operibus illustris, in quibus imagines sunt memorandae, quas Bernardinus Betti, vulgari cognomento « Pinturicchio » appellatus, in parietibus et camera udo illitis coloribus depinxit. Propter has igitur, quibus celebratur, laudes templum publicis Nationis Italicae monumentis est merito accensitum. Venerationi autem Christifidelium ibi proposita sunt corpora Sanctorum Catervi, Septimiae et Bassae, sarcophago inclusa, qui omnium consensu probatur. Praeterea ritus divini a Collegio Canonicorum recte peraguntur neque deest sacra supellex pretiosa atque exulta. Quibus omnibus permotus, Venerabilis Frater Silvius Cassulo, Maceratensis et Tolentinus Episcopus, qui preces etiam Tolentini Canonicorum Collegii Nobis significavit, preces ad nos admovit, ut templum praedictum Basilicae Minoris nomine ac iure donaremus. Quae vota libenti animo implentes, Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum cathedralem eiusdem Tolentinae dioecesis ecclesiam, Deo in honorem Beatae Mariae Virginis in Caelum Assumptae et Sancti Catervi Martyris consecratam, ad dignitatem *Basilicae Minoris* evehimus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis, quae sacris aedibus eodem nomine honestatis rite competunt. Contrariis quibusvis non obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudican-

dum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Ianuarii, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

V

Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris ecclesia Sancti Dominici in urbe Perusia insignitur.

IOANNES PP. XXIII

Ad perpetuam rei memoriam. — Urbis Perusiae ornamentum singulare esse cognoscitur templum Sancto Dominico sacrum, egregium scilicet monumentum religionis artisque opus. Cuius aedificatio est quidem anno MCCCIV incohata, tamen in multum tempus producta, quandoquidem solum anno MCCCCLIX evenit, ut a Pio Pp. II, Decessore Nostro, consecraretur atque ita divinus cultus ibidem institueretur. Diuturno vero hoc temporis spatio amplissima moles evasit, cuius cameram praealtae pilae latericiae sustinebant. Cui operi nobili deinde gravia illata sunt damna tormentis bellicis aliisque rebus adversis; ad quae sarcienda iterum iterumque studium contulere artifices, quos inter memorandus est Carolus Maderno, qui interiorem partem refecit ad architectandi ornandique rationem, aetatis suae propriam. Nunc vero, auxilio etiam civilium auctoritatum, quae publicis praesunt monumentis, non modico cum labore et industria templum est denuo restitutum. Habent ibi admirationem imagines pictae venuste, signa affabre sculpta, fenestra raro artificio distincta, scamna chori, opere vermiculato insignia, sacra supellex pretiosa. Est autem imprimis prae Nobis ferendum religionem ibi coli studiose, quippe cum imago Beatae Mariae Virginis « a Voto », quae appellatur, Perusinarum Christifidelium animos vehementer ad se convertat eorumque exacuat pietatem, et Dominiciani Sodalibus, quibus est ecclesia credita, divinorum rituum splendori diligenter consulant. Volens autem laudatum hoc studium religionis ipsiusque templi decorem augere, Venerabilis Frater Raphaël Baratta, Archiepiscopus Perusinus, precibus quoque obsecundans Sodalium ex Ordine Fratrum Praedicatorum, quos diximus, Nos rogavit, ut praeclarae huic ecclesiae nomen et ius Basilicae Minoris pro Nostra benignitate concederemus. Quae vota libenti animo explentes, Nos, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra

deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum ecclesiam Deo in honorem Sancti Dominici, Confessoris, in urbe Perusia consecratam, ad dignitatem *Basilicae Minoris* evehimus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis, quae templis eodem nomine decoratis rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die III mensis Februarii, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

D. Card. TARDINI

a publicis Ecclesiae negotiis

EPISTULAE

I

Ad Exc.mum P. D. Iosephum Beran, Archiepiscopum Pragensem, quinquagesimo eius Sacerdotii vertente natali.

IOANNES PP. XXIII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Tuus quinquagesimus sacerdotii natalis postularet sane, ut tibi summa cum laetitia gratulationes et bene ominantis animi sensum promeremus. At, pro dolor, status diuturni coacti otii, in quo versaris, maestaeque relegationis, quam iam diu pateris, a Nobis id poscit, ut te maerentem solemur, te adflictum erigamus. Consolatoria autem verba, quae te, Venerabilis Frater, addecent, ex Evangelio sumimus: « Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum ... Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis ».¹

Ad te ire vellemus! Acerbae Nobis aegritudini est, quod una cum filiis tuis praesentes non possumus anniversariam sacerdotii tui memoriam celebrare, res a te gestas replicando atque in lumine ponendo

¹ *Matth.*, 5, 10, 12.

sacerdotii tui longum operosumque decursum, quo elabente, populo tuo virtutis exemplis praeluxisti.

Novimus fidei studium, alacritatem ingenii, navitatis sollertiam, quibus, caelesti iuvante ope, tam diuturni in sacro ministerio exercendo temporis spatia piae operae fructu et meritis tibi ditasti. Primum in urbe Praga religionis doctor fuisti in litterario ludo magistris instituendis; tum in altiorum disciplinarum magisterio pastoralis theologiae disciplinam tradidisti; postea Seminarii Maioris moderator effectus, ad iuventutis mentes moresque conformanda et ad bonam spem Ecclesiae complendam sacerdotum parando cohortes diligentiam viresque contulisti. Postremo vero flagrante bello, ut officii conscientia poscebat, ut allevarentur miseriae et animi adversis rebus afflicti christiana fortitudine munirentur, intrepidus vacasti; et perpessus es dura.

A proximo Decessore Nostro fel. rec. Pio XII ad Pragensem archiepiscopalem sedem evectus, quam S. Adalberti inclitum nomen ac magnanima virtus decorant, nulla intermissa mora, ut lapsa restaurarentur, atque bello illatae ruinae repararentur, asseruisti te strenue. At te in emolumentum et decus Ecclesiae et rei civilis multa et laude digna molientem, ii qui anteferre voluerunt iniuriam iustitiae ab episcopalibus aedibus amoverunt et in reconditum domicilium relegarunt, ubi, decem iam annos, frustra cupis ad desideratissimi custodiam gregis redire.

Heu, quae tu sustines, acerba et aspera, consecutio quaedam sunt tot illarum asperitatum, in quibus tua versatur patria.

In Cecoslovachia, ut, pro dolor, in aliis quoque regionibus, contra Ecclesiam iniqua rerum condicio perseverat: praeter alia, religiosae congregationes catholicae ac sodalitates prohibitae; liberae scholae abolitae; catholica scripta prelo edi vetantur; christianae institutioni omni-gena impedimenta obiciuntur; atheismi propalatio certa ratione et semper novis formis, gliscente studio, praesertim inter iuvenes, ingravescit; plerique sacrorum Antistites in sui muneris perfunctione praepediti, aut in vincula coniecti, aut in abdita loca relegati; aequae dura ecclesiastici viri perpetiuntur, ex quibus multi in carcerem detrusi aut in exsilium missi, alii vero opificum vitam agere coguntur, ita ut sacris operari nequeant.

In ista tristissima rerum condicione, in isto quod evolvitur nefasto consilio, ut ex credentium animis fides eradicetur, vehementer maeremus, quod, quinquagesimo vertente sacerdotii tui natali, Nobis non licet paternae vocis ad te sonum mittere, verba, paterni solacii et ominis nuntia, directo tibi destinare.

Quidquid est, bene gestarum rerum conscientia te erigat: non culpa, sed virtus te prostravit; nec inania et fructu arida erunt inoperosa silentia, quibus celaris, iniuria, quam pateris, inmerita poena, qua mulcaris. In sinu terrae marcescens frumenti granum edet aristam, auream maturabit messem.

Cum id non detur, ut Nos ipsi te adeamus et una cum filiis tuis afferamus tibi sertum votorum et laetitiae sanctae, supplici prece invocamus beatissimos Sanctos Caelites, quos ista pernobilis christiana regio et veneranda Pragensis archidioecesis pepererunt, S. Ludmillam, S. Venceslaum, S. Adalbertum, S. Procopium, S. Ioannem Nepomucenum, ut festivo te hilarent occurso atque gratulabundi circumstent.

Quod ad Nos attinet, benevolenti animo te prosequimur Deumque adsidua prece oramus, ut qui est « pater misericordiarum, et Deus totius consolationis », ² gratiae supernae praesidio te communiat, te recreet, ad tranquillae pacis usuram te post procellas et certamina servet.

Quorum caelestium munerum auspicem tibi, Venerabilis Frater, atque clero et christifidelibus Pragensis archidioecesis, necnon universae Cecoslovachiae, paternae voluntatis testem et ad celsiora assequenda incitamentum, Apostolicam Benedictionem perlibenter impartimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxx mensis Maii, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

IOANNES PP. XXIII

II

Ad Rev.mum D. Anselmum Albareda, Abbatem O. S. B., Apostolicae Bibliothecae Praefectum, quinto et vicesimo exeunte anno ex quo eo munere fungi coepit.

IOANNES PP. XXIII

Quinque implenti lustra, ex quo a fel. rec. Decessore Nostro Pio XI Apostolicae Bibliothecae Praefectus creatus es, tibi, dilecte fili, cupimus grati et bene ominantis animi Nostri sensum proferre.

Institutum moremque secutus eorum, qui antea in officiosa tibi concredita provincia elaborarunt, Ioannis Mercati et Eugenii Tisserant, Sacro Purpuratorum Patrum Collegio postea ascitorum, diligentia, usu et experientia rerum, sollertia spectabilis, tibi non pepercisti, ut evigilanti

² 2 Cor. 1, 3.

custodiae, honori et incremento Bibliothecae istiusmodi prospiceres. Nam in eius moderatione, in eius amplificatione et ornatu, in novae suppellectilis provisu tua versata est cura et, quod potissimum est, in ubertim prosequendas doctorum voluminum editiones incubuisti, ut istinc christianae humanitatis cultus lumen longe lateque erumperet. Nos qui remoto iam tempore Bibliothecam istam frequentare consuevimus, ut historicis indagationibus Nos daremus, atque ideo cum ea familiariter diu usi sumus, recens cum sedem eius invisimus animum suaviter moveri sensimus tum ob veterum rerum recordationem, tum ob praeclara, quae istic ad rem deducta sunt, ad cognitiones pervie et facile hauriendas utilissima.

Ex ipsa egregie impensa sollicitudine tua suave enascitur solacium eique aptatur puris purum optabile praemium.

Quid dulcius procul a strepente et illecebroso saeculo *sapientum templa serena* habitare, et ex tot disciplinarum et artium amplissimo thesauro pretiosorem auro multigenam libare sapientiam?

Quod diu igitur peragis, integra virtute et confirmatis viribus prosequere: meditatione et lectione adsidua Christi bibliothecam pectus tuum redde;¹ virtutisque cultor, et regulae Sancti Benedicti legiferi Patris tui, quam pio studio collustrasti, ad celsiora usque validum gressum affer.

Hae imo e pectore ominati tibi, dilecte fili, et universis, qui adiutores tui in Vaticana Bibliotheca officia persolvunt, Apostolicam Benedictionem impertimus.

Ex Aedibus Vaticanis, die XII mensis Iunii anno MCMLXI.

IOANNES PP. XXIII

III

Ad Em.mum P. D. Eugenium S. R. E. Cardinalem Tisserant, Episcopum Ostiensem, Portuensem et S. Rufinae, quinque lustra implentem ex quo Sacra Romana honestatus est Purpura.

IOANNES PP. XXIII

Venerabilis Frater Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Hoc mense quinque conduntur lustra, ex quo fel. rec. Decessor Noster Pius XI te Sacra Romana Purpura decoravit, amplissimum honorem

¹ Cfr. S. Hieronymus, *Epist. LX*, Migne P. L. XXII, 595.

tribuens meritis, quae elegantia exquisitae doctrinae et diligentia operae, praesertim ut Apostolicae Bibliothecae Praefectus, tibi comparaveras.

Quam fauste redeuntem anniversariam memoriam nolumus silentio praeterire, quin tibi, Venerabilis Frater Noster, gratulationes et salutare adprecationes promamus. Hoc autem perlibenter facimus, cum magni aestimemus reconditas litteras, quas colis, scientiam et copiam rerum, qua polles, navitates, quibus alacer ingenio et viribus vacasti et vacas. Nam praesertim a secretis Sacri Consilii Ecclesiae Orientali praepositi et Ostiensis, Portuensis et S. Rufinae Antistes diligentiae plenam operam impendisti.

Scitu fuit Nobis iucundum percipere te hisce in adiunctis rerum in Gallicae Academiae sodalium numerum asciri, quod quidem honoris fastigium famam et existimationem praeclaram assecutis raro tribui solet. Gaudemus Nobis, gratulamur tibi, gratulamur Patrum Purpuratorum Collegio, cui primus antistas, et Patriae tuae, cui arcto vinculo recordationis et affectus devinciri Nos sentimus.

Laudata virtus ut matutino rore generosa arbor aspersa crescere consuevit. Id tibi ominamur et cupimus, ut, de insignibus conlatis tibi beneficiis Deo gratias persolvens, sinceræ fidei studio, sapientia, bonorum inceptorum utilitate, omni decore et ornamento animi magis magisque crescas, et nova tibi merita adicias usque locupletiora.

Divinorum autem munerum auspicem tibi, Venerabilis Frater Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xv mensis Iunii, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

IOANNES PP. XXIII

IV

Ad Exc.mum P. D. Martinum Ioannem O'Connor, Archiepiscopum titulo Laodicenum in Syria, Pontificii Consilii Rei Cinematographicae, Radiophonicae ac Televisificae praepositi Praesidem, quinto et vicesimo vertente anno, ex quo Pius Pp. XI Litteras Encyclicas « Vigilanti cura » edidit.

IOANNES PP. XXIII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Nostra Patris et Pastoris sollicitudo iam ab inito Summo Pontificatu ad graves eas quaestiones sive sociales, sive morales, sive religiosas, ut oportet.

tuit, spectavit, quae catholicis hominibus existerent e progressis machinalibus et liberalibus artibus, ad recentissimas rationes vocum imaginumque communicandarum aptatis et fictis;¹ hominesque universos, qui vel pro praecipuo munere suo in huiusmodi versarentur rebus, vel in civitate principes agerent, cunctosque generatim christifideles officiorum commonefecimus, quae ex processibus huius generis in eos redundarent.

Sed hodie peculiari quodam eventu movemur ad salutaria nonnulla ingeminanda monita de usu machinae illius summo opere allicientis, quam cinematographum vocant. Hisce enim diebus quintus supra vicesimum completur annus, postquam Decessor Noster fel. rec. Pius XI ad Episcopos Foederatarum Americae Septemtrionalis Civitatum Encyclicam eam Epistolam dedit, quae a verbis incipit *Vigilanti cura*,² quaeque de re cinematographica est.

Atque primum omnium animo gratissimo prosequimur huius Decessoris Nostri memoriam, qui, cum pro amplitudine mentis suae reperta omnia ab homine praeclare intellexeret, non modo exposuit utilitates, quas inventum hoc afferret, sed diligenter etiam admonuit de periculis, quae ex eo nascerentur, nisi in singularis hominis perfectionem, in totiusque humanae consortionis germanas commoditates verteretur.

Catholicam enim Ecclesiam, utpote quae, licet perenni floreat iuventa, rerum tamen prudentia vetere et excellenti praedita sit, non praeterit profecto quos fructus cinematographicum inventum praebere possit homini, cuius natura animi corporisque relaxationem identidem postulat; et quod cotidianae occupationibus vitae exercetur, et quod novas nunquam non appetit notitias suique humanitatis cultus incrementum. Eodem tamen tempore Apostolica haec Sedes animadvertit quae discrimina confici possint sive universae hominum societati, sive singulis hominibus sive potissimum adolescentibus ex taeniolis illis cinematographicis. Nam quandoque id scaenae genus: *ut cupidinum ... libidinumque laudes efferunt, ita vitiorum occasionem praebent; iuvenes e recto itinere transversos agunt; ducendae vitae rationem fucata lucis specie proponunt, capessendae perfectionis consilia infuscant atque debilitant;*

¹ Cfr. Epist. ab Eminentissimo Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis, die 4 Novembris anno 1958, datam ad Praesidem Consilii rei cinematographicae radiophonicae ac televisificae praepositi; Litteras *Boni Pastoris* Motu proprio datas die 22 mensis Februarii anno 1959, A. A. S. LI, 1959, pp. 188-187; Litt. Encycl. *Ad Petri Cathedram*, datas die 29 mensis Iunii, anno 1959, A. A. S. LI, pp. 500-501.

² Cfr. A. A. S. XXVIII, 1936, pp. 249-263.

*castum denique amorem, matrimonii sanctitatem, atque intimas domestici convictus necessitudines restringunt.*³

Verumtamen Ecclesia mater hactenus satis non habuit ostendere quid in hoc rerum genere accideret; sed labores etiam et conatus eorum adiuvit, incitavit, coetuum, quibus esset propositum, ut qui spectacula eadem pararent, morum vererentur disciplinam.⁴ Cumque Apostolica haec Sedes haberet plane perspectum, privatorum hominum posse quandoque studium languere.⁵ Coetus constituendos ea de causa curavit, ut, cum in singula quaque natione, tum in omnibus universe civitatibus, in huiusmodi coepta inspicerent;⁶ cum eadem Apostolica Sedes eo semper spectaverit, ut christianae religionis quasi fermentum iniceretur in hanc spectaculorum provinciam, quae, licet difficultates faceretur et discrimina, spem tamen etiam ostentaret non mediocris utilitatis.⁷

Quibus Coetibus Decessor Noster f. r. Pius XII praefecit Pontificium Consilium rei cinematographicae ac televisificae praepositum,⁸ cui Tu, Venerabilis Frater, tanto studio tantaque prudentia praees, cuiusque Nosmetipsi et novam suppeditavimus supellectilem et munera amplificavimus.⁹

Non est sane incompertum Nobis, per horum viginti quinque annorum spatium, et multos egregios viros, et varios Coetus in unaquaque natione rei cinematographicae cognoscendae conditos, et maxime Consilium Catholicum eidem rei apud omnes nationes moderandae, praeclaram impendisse operam ut, quantum fieri posset, huius exempli spectacula perficerentur, ad morum, ad humanitatis, ad eruditionis rationem quod attineret; factum tamen esse non semel, ut, vel ob alicuius loci vel ob omnium simul locorum adiuncta, conatuum eorum sane laudandorum exitus diu non tenerent.

Haud equidem ignoramus, mala erroresque, quibus haec nostra laborat aetas, pro dolor, ipsam cinematographicam artem inficere; ex qua quidem non solum ad prava mores et ad lubrica vitia illecebrae, invenilibus praesertim animis, haud raro oriuntur, verum etiam quandoque

³ *Ibid.* pp. 255-256.

⁴ *Cfr. ibid.* p. 252.

⁵ *Cfr. Orationem a Pio XII P. M. habitam de taeniolarum cinematographicarum genere summo; A. A. S. XLVII, 1955, p. 506).*

⁶ *Cfr. Encycl. Litt. Vigilanti cura, l. c., pp. 261-263.*

⁷ *Cfr. Litt. Encycl. Miranda prorsus; A. A. S. XXXIX, 1957, pp. 783 et 804-805.*

⁸ *Cfr. Litt. Encycl. Miranda prorsus, l. c. pp. 768 et 805.*

⁹ *Cfr. Motu proprio Boni Pastoris, l. c. p. 185.*

insidiae struuntur sanctissimis religionis officiis, quibus sublatis, ipsa humanae consortionis fundamenta labant.

Nihilominus in praesens cernere etiam est, cinematographica spectacula, etsi iuvenes plurimum alliciant, non tamen eorum tempus et vires totas absorbere, cum eorum plurimi ad nobilia gymnica certamina et ad multiplices optimarum artium formas cotidie magis animum intendant. Quin immo, ex quibusdam coetibus, in quibus taeniolae cinematographicae ostentantur de iisque publicae ineuntur disceptationes, manifesto patet, in dies magis contendere, ut haec ars, quae plurimum ad perniciem valet, eadem ad animi culturam educationemque una cum honesta delectatione adhiberi possit.

Quas res Nobiscum recogitantes, quae tantopere sollicitum tenent paternum animum Nostrum, facere non possumus, quin te enixe adhortemur, Venerabilis Frater, ut omni ope laudandos eos Nostrorum dilectissimorum filiorum nisus confirmare pergas, qui salubri christianae religionis afflatu cinematographicam artem informare contendunt, ab eaque arcere student spectacula, quae bonis moribus detrimentum afferant; quos quidem filios probe novimus eo honestatis sensu perducere, qui suam vim suumque robur ex immutabilibus divinae legis principiis haurit, atque ad reprobandum fronte non pavida impellit, quidquid ab eiusdem divinae legis normis discedit.

Siquidem gravis momenti causa agitur, utpote quae spectet ad christifideles plenius edocendos atque educandos, in eorumque mentes rectas iniciendas opiniones; ita quidem ut iidem christiana ratione cinematographica spectacula sibi deligant, ac fidenti obsequentique animo iis iudiciis obtemperent, quae de eorundem spectaculorum honestate in vulgus edunt probati viri, qui ab ecclesiastica auctoritate in sua cuiusque natione Officiis, quae ad rem pertinent, praepositi sunt.

Ac praeterea catholici viri agendo studiaque promovendo actuosiore usque navitate in disciplinas incumbant, quae humani animi investigationem attingunt, itemque educandi artem, rem criticam, rationem venustatis recte intellegendae, quoad quaestiones quae e cinematographica arte nascuntur; quae omnia requiri necessario videntur, ut catholicae religionis vis quam primum ac proxime ipsa cinematographica spectacula pertingat.

Quos uberes salutaesque fructus ediderunt sive viginti abhinc annos Epistula Encyclica *Vigilanti cura*, sive recentiore tempore Litterae Encyclicae *Miranda prorsus*, iidem Nos ad spem bonam adducunt, fore ut

adhortationibus quoque hisce Nostris christifideles omnes alacres libentique animo respondeant.

Quae ut feliciter contingant, Tibi, Venerabilis Frater, omnibus qui Pontificio Consilio, cui praees, addicti sunt, itemque sacris Pastoribus iisque universis qui providum huiusmodi laborem moderantur, Apostolicam Benedictionem, caelestium gratiarum conciliatricem, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXIX mensis Iunii, in festo SS. Apostolorum Petri et Pauli, anno MCMLXI, Pontificatus Nostri tertio.

IOANNES PP. XXIII

ALLOCUTIONES

I

*Eminentissimis Patribus, Excellentissimis Praesulibus ceterisque Membris Commissionis Centralis Concilio Oecumenico Vaticano altero parando, ad inaugurandos coetus, quibus eadem Commissio suos aggressa est labores.**

Congregatos Vos, Venerabiles Fratres ac dilecti filii, in hac Palatii Apostolici aula laetissimo salutamus animo, ubi preces adhuc resonare videntur, quae in novendiali Pentecostes supplicatione ubique terrarum Nobiscum Spiritui Sancto admotae sunt, ut caelestium gratiarum in eos praesertim copiam effunderet, qui, Concilio Oecumenico Vaticano altero parando, sedulam operam navant.

Lectissimam coronam conspicientes vestram, in qua tot praestant ex omni terrarum orbis regione profecti viri — scilicet Venerabiles Fratres Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, Episcopi ac Praelati, Moderatores tum veterum tum recentiorum Religiosorum Ordinum, qui aequae de Ecclesia tam bene merentur — in prosperioris sane exitus eventusque spem adducimur.

Providentissimus Deus dedit Nobis, germinans tam cito, tam provide, illud conspicerem semen, quod humili sed fidentissimo animo in corde sevimus Venerabilium Fratrum Cardinalium, cum eos die vicesimo quinto ianuarii anno millesimo nongentesimo quinquagesimo nono apud Basilicam Ostiensem arcessivimus, eisque primum de Synodo Romana,

* Die 12 Iunii mensis a. 1961.

de Concilio Oecumenico, deque Iuris Canonici Codice ad nostri temporis necessitates aptando locuti sumus.

O vere, *a Domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris*.¹

Veniet, et cito, Iuris Canonici Codicis renovandi tempus. Sed iam annum Romanae Synodi Constitutiones vigent: earum volumen prae manibus est, idemque e longinquis quoque nationibus tanto requiritur studio, ut id denuo imprimi opus sit. Maxima demum, éaque comis et serena, est Concilii expectatio, non modo a dilectis Filiis Nostris, sed etiam ab his, qui extra Ecclesiae saepa degunt. Quod quidem haud mediocrem animi tranquillitatem parit et ad laborem prosequendum Nos confirmat.

Interea in quindecim tomos iam egregie collecta exstant cum Episcoporum et Praelatorum vota, tum monita Dicasteriorum Romanae Curiae, tum denique studiorum Universitatum sententias. Ex hac copiosa materia, illa doctrinae disciplinaeque ecclesiasticae capita depromuntur, quae Commissiones studio subiciant. In hoc studium qua navitate, sedulitate et consilio Commissiones et Secretariatus, a Nobis instituti, incumbant, Nos Ipsi, cum coetibus quibusdam interessemus, explorare potuimus.

Nunc, benedicentes Domino, novum ardui itineris gradum conscendimus.

Commissio Centralis, quae ceteris amplior exstat et gravior, hodie suos aggreditur labores, postquam eiusdem Secretaria inde ab initio prompte expediteque operam praestitit.

Quilibet coetus eo uberiores fructus reddit, quo magis disposite ipsius labores perficiuntur. Hanc propter causam vos, Venerabiles Fratres et dilecti Filii, eas res nunc attente investigatis, quae convolutionem, progressum et ordinem futurorum conciliarium conventuum respiciunt. Vestros hos primos coetus alii sane subsequuntur, ut ea perpendantur schemata quae a singulis Commissionibus parata sunt.

Perdifficilis labor certe vos manet, in quo manifestum erit qua sapientia, qua doctrina et prudentia, quo demum rerum hominumque usu donaverit vos Dominus.

Vocati vos estis ut magis participes sitis Nostrae sollicitudinis in felicem deproperandum tanti operis exitum. Quamobrem voluimus, iam inde ab hoc primo coetu, verba vobis facere Nostramque impertiri benedictionem, quae divinum conciliet auxilium.

¹ Ps. 117, 23.

Cum vosmet circa Nos videamus, longius prospicimus in Ecclesiam universam, quae vos exhibet electos humilis Successoris Petri adiutores, quaeque sua vota et optata vobis fidenter committit. Hic igitur conventus magnas portendit spes, quae Nostro pariter ac vestro, id certum habemus, insident animo.

Re quidem vera Concilii est indelebilia vestigia in rebus Ecclesiae relinquere. Id prorsus factum est per iam celebrata Concilia, illa dicimus viginti veluti sidera, quorum lumine sancta splendet Ecclesia, quorum autem opera et efficacitate doctrinae integritas, morum sanctitas, fidelium pietas, ecclesiastica disciplina, missionalis impulsus magnis aucta sunt incrementis.

Editis Conciliorum Oecumenicorum decretis, veluti ex sacro quodam germine, praeclara, variis temporibus, floruerunt incepta. Concilium Lateranense quartum, ut exemplum afferamus, rem Ecclesiae ita temperavit ut evangelii nuntius in eas iterum regiones ferretur in quas haeresis perniciem erroremque invexerat. Concilium Tridentinum, nostris propinquius temporibus, Nobis idcirco magis notum, instituta plurima exceperunt cum caritati fovendae, tum tuendae doctrinae, tum clericis ad sanctiorem vitam commonendis excitandisque.

Si facta et vices, quibus Concilia celebrata sunt, perspicue consideremus, animum Nostrum ad magnam spem erigi sentimus, uberes fructus ex hoc etiam Concilio iure merito expectantes, quos carpere copiosius poterunt, qui operam Nostram prosequuntur.

Propter hanc causam supplices preces Divino Paraclito fundi in Festo Pentecostes mox celebrato decrevimus, neque desistemus Nostros e toto terrarum orbe filios ad precandum incitare, ut Dominus gratia sua hoc opus grande fecundet.

Nunc vero, ut labor iam tam egregie peractus a Commissionibus Praeparatoriis huic Centrali Commissioni plene manifestus sit, cupimus ut singularum Commissionum et Secretariatuum Praesides brevem sui operis afferant rationem.

Diebus qui sequentur, quaestiones expendentur de Concilio celebrando, quae vestro sapienti studio subiectae sunt.

Nobis gratissimum est coetibus hisce praeesse: at si contingat propter Nostra pastoralia officia eisdem adesse Nosmetipsos non posse, moderandae disceptationis officium committimus E^mo Cardinali Praesidi Commissionis vel Secretariatus, in cuius ambitu est materia quae disceptanda est.

Cum autem questiones, quae in praesentibus horum dierum coetibus

aguntur, ad unam spectent Commissionem Centralem, discussionem moderabitur, Nobis absentibus, Eñus Cardinalis ordine senior.

Adsit Nobis suis gratiis Divinus Paraclitus, quem suppliciter exoravimus: Maria exaudiat, Advocata nostra: opituletur Sanctus Ioseph, Ecclesiae Patronus.

Post habitum coetum Summus Pontifex adstantes ita est allocutus:

Hic primus Conventus Supremae Commissionis Concilii Oecumenici postulabat profecto auspicalia verba, quae in exordio huius coetus Nobis adhibere placuit. Etenim, quo sollemniora fierent laborum initia, par erat quidem, Nos indicare quodammodo iter, ominari fausta, incitare studia.

Nunc autem trahimus verba auspicii e Romano Breviario et Missali. Ad memoriam redigimus Sanctos Caelites, quos hisce diebus Sacra Liturgia nobis recolendos proponit; videlicet hesternae die S. Barnabam; hodierna S. Leonem III Summum Pontificem, una cum S. Ioanne a S. Facundo et Martyribus Basilide, Cyrino, Nabore et Nazario; crastina S. Antonium Patavinum.

Ex omnibus hisce Sanctis Caelitibus manat evangelicae hortationis monitum: *Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum.*²

Ac primum animus Noster ad S. Barnabam convertitur, comitem S. Pauli et postea S. Ioannis Marci in apostolatu actuoso et vivido, qui appellatur *filius consolationis*,³ *vir bonus et plenus Spiritu Sancto.*⁴

Sequitur S. Leo III, Summus Pontifex, cuius liturgicum festum hodie celebratur, qui se Pontificem exhibuit piissimum, mitissimum, singulari in Deum religione, erga proximum caritate, prudentia in rebus gerendis, pauperum aegrorumque parentem, Ecclesiae defensorem, divini cultus promotorem. Eius nomen arto coniungitur nexu cum Caroli Magni rebus gestis, cui ipse Romani Imperii coronam detulit; idemque a Lateranensi sede per viginti annos pharus exstitit christianae religionis christianique cultus praeclarissima.

Una cum S. Leone III, sanctissima quoque Ioannis a S. Facundo memoria in Sacra Liturgia hodie recolitur; ipsi quoque supplices admoveamus preces, ut propositis Concilii Oecumenici, patrocinio suo apud

² *Luc.* 12, 32.

³ *Act.* 4, 36.

⁴ *Ibid.* 11, 24.

Deum, faveat atque obsecundet, quippe qui in terris « mirifica dissidentes componendi gratia decoratus » fuerit.

Eundem, coronae instar, circumstant Romani Martyres qui via Aurelia passi sunt, et quorum primo S. Leo III via Merulana antiquissimam basilicam, eius dicatam nomini, instauravit.

Cras S. Antonius Patavinus celebrabitur, cuius liturgicus cultus videtur quodammodo prosequi et sancire universalis pietatis obsequium, quod christiana plebs quasi poëma exquisitissimum et dulcissimum tribuit. Eius sane vita tota in alacri apostolatu exercendo fuit.

E deprecatione horum Sanctorum Caelitum sumimus auspicium prosperi exitus et eventus apparationis Concilii Oecumenici Nostri, cuius hodie magni ducenda praevia opera impenditur.

Propitiant caeleste auxilium verba quae in Sacra Liturgia iterum iterumque personant: *Nolite timere pusillus grex.*⁵ *Capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos.*⁶

Praesentis coetus haec peculiaris dos est, ut ad Ecclesiae triumphantis communionem mentes nostras erigat. Sancti caelites aeterna fruantes gloria et pace ad nos lumina sua convertunt, itinera nostra considerant atque laeti adspiciunt crescere et amplificari operam, quam ipsi incoharunt in terris.

Hoc oblectamento nobis esto in initio laborum, quibus vacamus, et faustum posterius temporis exhibeat auspicium.

Haec ominati, vobis universis, qui hic adestis, Apostolicam Benedictionem superni auxilii pignus peramanter impertimus.

II

Ad Eminentissimos Patres Cardinales, Excellentissimos Praesules ceteraque Membra Commissionis Centralis Concilio Oecumenico Vaticano altero parando, quae coetibus interfuerunt, quibus eadem Commissio suorum initium sumpsit laborum.*

Venerabiles Fratres, dilecti filii!

Progredientes leniter dies, quasi horae matutinae nitidam afferentes lucem, nos omnes, quotquot Oecumenico apparando Concilio pro sua

⁵ Luc 12, 32.

⁶ Luc. 12, 7.

* Die 20 Iunii mensis a. 1961.

quisque parte sollertes vacamus, ad huiusmodi spectabilis operis exitum, Deo opitulante, gradatim perducunt, ad quod in nomine Domini et caelestis gratiae quodam instinctu, aggressi sumus.

Etenim singularum Commissionum, quas vocare consuevit, labores actuose feliciterque procedunt, ut Nos ipsi haud levi cum animi oblectamento saepe praesentes conspeximus. Ecce nunc Princeps Commissio, cui humilis Petri Successor et adest et praeest, ad finem ducta est praeiorum suorum conventuum, qui tam nobili forma ac ratione superioribus diebus inaugurati sunt.

Apta sententiarum perspicuitate summaque omnium consensione de iis praecipuis capitibus actum est, ad futurorum Concilii coetuum conformationem atque ordinationem spectantibus, eaque omnia illustrata et attento studio ponderata sunt, quae suum momentum patefacient, cum ultiores metas attingent. E quibus quaestionibus hic memorare placet, quae presse et enucleate dicta sunt de viris ad Concilium vocandis, ut magnam doctrinae disciplinaeque summam pertractent, e qua ipsius Concilii felix dependebit eventus; de theologis iurisque peritis deligendis; de normis, quae disputationibus re et usu moderabuntur; de suffragiorum ratione. Quod autem ad Latinam linguam attinet, ea officialis sit prorsus oportet; attamen, oblata occasione, si necessitas poscet, etiam vulgato sermone sententiae et cogitationes exprimi et colligi poterunt.

Haec omnia ad universae Ecclesiae utilitatem et delectationem respiciunt, et commune excitant studium.

Hoc sane pulchrum est, hoc ad cogitandum iucundissimum: omnia scilicet, quae hic tot per dies considerata sunt, res sunt totius Catholicae Ecclesiae, quae ad omnes pertinent, quos per terrarum orbem amantissimos habemus filios, eosque delectant, solantur, accendunt.

Non tantum vos hic estis, sed universa Ecclesia exsultantibus occupata laboribus hic adest; hic maternum eius palpitat cor, quod quaerit salutem laetitiamque singulorum hominum et omnium gentium, e cuius gremio vos, quasi electa progenies, ut omnium veluti partes ageretis, prodiistis.

Verum, hac alacrioris navitatis data occasione, silentio praeterire non possumus diuturnos labores, qui duos iam annos divite cum fructu progressi sunt: scilicet sacrorum Antistitum ex universo fere terrarum orbe collecta vota, Romanae Curiae expostulata consilia, a Catholicis studiorum Universitatibus sententias repetitas, quibus cleri populiue christiani optata luculente significabantur. Ex hac gravissimae molis

et auctoritatis materia singularum Commissionum cura sumpsit exordium, ita ut vere dici possit, in Concilio Oecumenico apparando rationem eorum habitam esse, quae a sacerdotibus et laicis hac in re desiderarentur.

Nec minore solacio animus Noster, qui omnes christifideles paterno amore complectitur, affectus est — et quam suave Nobis contingit, id vobis familiari veluti colloquio exprimere! — cum animadvertimus maiore in dies studio laicorum ordines, et eorum maxime qui Sacrae Hierarchiae adiutricem operam navant, progredientes Commissionum labores prosecui, et, quod pluris est, ad aras ingeminare preces. Ad eos quoque ex hac Aula mens revolat Nostra, de hisce omnibus grata et gratulabunda, ab iisque petimus, ut inceptis laboribus eadem pietate eademque contentione favere pergant, neve omnino dubitent, quin ipsorum optata et consilia ea qua par est benevolentia a Nobis accipiantur.

Neque ephemeridum scriptores omittimus, qui magna semper humanitate et comitate, sed saepe non sine properatione, de Concilii actis certiores fieri cupiunt. Dum ipsis de huiusmodi attenta sollicitudine gratias agimus, eos tamen ad secum recogitandum paterne hortamur, Oecumenicam Synodum quandam non esse Academiam nec popularium legumlatorum coetum, sed potius Sacrae Hierarchiae sollemnem congregationem, quae ad Ecclesiae vitam navitatemque atque ad commune animorum bonum respiciat. Id autem, ut omnibus patet, dum studium movet, modestam reverentiam prudentiamque expostulat singularem. Oecumenici Concilii apparatus prosequitur: et ubi primi eius apparebunt flores, non deficiet occasio palam faciendi clero et fidelibus, quin etiam et cunctarum gentium hominibus, tantum eventum attentis oculis prosequentibus, nuntia, quae generosorum animorum votis obsecundabunt.

Venerabiles Fratres Nostri et dilecti filii!

Quae verba Angelus quondam Eliae fecit, Nobis hodie hic etiam resonare videntur: *Surge, comede, grandis enim tibi restat via.*¹ Novi enim Nos manent labores, novae res gerendae. Cum autem Commissiones et Secretariatus, qui vocantur, commissa studia resumunt, viam Nostram, Dei ope unice confisi, persequimur, et eo quidem consilio, quod iam ab initio notum fecimus: ut scilicet Oecumenica indicta Synodus

¹ 3 Reg. 19, 7.

catholicorum operum vires generose exacuat, ut eae alacriore usque impulsione christiano populo eiusque necessitatibus inserviant.

Quae ut brevi oratione complectamur, Concilii rationes ad id spectant, ut cuncti cleri ordines nova sanctitate resplendeant; plebi Dei quam aptissime christianae doctrinae capita et praecepta tradantur; adulescentuli, novella veluti germina in melioris aevi spem succrescentes, ad recte vivendum bene instituantur; socialis apostolatus foveantur opera; atque animi missionale studium alant: illud inquam studium, quo fratres et amicos omnibus et cum omnibus se demonstrent.

Cum noster horum dierum coetus iam ad exitum vertat, Nobis videtur nonnulla hortari, quae et rei congruentia et utilia esse putamus.

Utrumque clerum atque christianum populum universum compellamus, ut cum Romano Pontifice cohaerentes ardentem precem fundant, ut Sancta Ecclesia mirabili qua nunc pollet unitate mutuaque concordia semper refulgeat. Cum summi momenti sit huiusmodi coeptum, ad id perficiendum humani nisus humanaeque vires prope deficiunt. Quam ob rem inopiae nostrae virtus ex alto succurrat. Oportet omnino ut supplicationes votaue assidua Spiritus Sancti lucem et robur implorent. Tum suscipiendis curis et laboribus, e caelestis gratiae instinctu et auxilio, salutaria consilia et sapientiae plenae suasiones advenient, efficaces operis executiones deliberata consequentur.

Universae orbis terrarum gentes Oecumenici Concilii apparitionem attentis oculis considerant; et praesertim cum hoc ad rem deducetur, singula quae illic decernentur hodiernis evulgandorum nuntiorum praesidiis diffundentur. Nihil Nobis tacendum, quod animorum emolumento prosit. Cum vero de gravibus negotiis agendum sit, in proponendo prudentia et simplicitas eloquii eluceant; ineptae curiositates facessant; acres contentiones amoveantur.

Serene, placide, rationum lucem afferens sermo procedat, male percepta dissipans, errores vi veritatis deturbans. Ad magis profuturum Ecclesiae universalis optata votaue vertantur, ita ut, quantum possit, ea in sancta devotione tranquille consistat.

Quid vero de fratribus nostris semper dilectis, sed ab Ecclesiae saeptis seiunctis? Quid de tam magna multitudine hominum, qui in fronte signum Christi non ferunt, nec tamen possunt non reputari creaturae Dei? Pro certo habetote animum Nostrum voces et officia eorum sincere aestimare. Etiam huius rei causa, *Concilium speculativus coetus non est*, sed potius corpus quoddam viventi vividaque natura, quod oculis conspicit, lacertis universum terrarum orbem amplectitur;

domus, quae festivo cultu ornatur et vernis splendoribus vestitur; Ecclesia est, quae omnes homines ad sinum suum invitat.

Quibus dictis, Nobis temperare non possumus, quin vestram sollertiam iterum iterumque laudemus, quae ad spectabiles prorsus exitus labores vestros perduxit. Ac vobis omnibus animum addimus, ut tam praeclari operis inceptionem egregia, qua praestatis, alacritate prosequamini: alacritatem dicimus, cui ne aestiva quidem tempora modum imponent. Vobis omnibus adsit Deus, *qui operatur in vobis et velle et perficere pro bona voluntate*.²

Haec imo e pectore ominati, vobis universis, et inceptis ad quae mentes intenditis, laude meritoque divitibus, itemque spei quam alitis, caelestia auxilia precamur, et horum pignus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimus.

III

*Habita, cum coetus cogeretur Commissionis de apostolatu laicorum Concilio Oecumenico Vaticano altero apparando: Beatissimus Pater christifideles hortatur ut preces effundant ad pacem inter gentes impetrandam, iustitia et caritate firmatam.**

Tristissima nuntia, quae hesterno die cruenta funera et lamentabiles rerum exitus in Algeriae finibus exstitisse referebant, animum Nostrum, qui omnes populos paterna caritate complectitur, inenarrabili maestitia compleverunt, itemque maxima affecerunt cura et sollicitudine.

Ubi primum de hisce eventibus certiores facti sumus, omnipotentem Deum iterum iterumque precati sumus, ut turbidas rerum condiciones sua providentia temperaret, partesque aversas ad aequabilem reducendo rationem componeret. Atque hodie Eucharistica hostia summo mane litavimus, ut Christus Iesus, qui est « *admirabilis, consiliarius, Deus fortis ... Princeps pacis* », ¹ pacem restituat, voluntatum conspirationem et quasi concentum efficiat.

Haec omnia, ut par est, Nos singulariter commovent, siquidem perpulchras illas oras, caeli marisque amplitudine nitentes, haud multos abhinc annos studiose invisimus, earumque gratam recordationem in pectore Nostro servamus; sed cetera quoque mala calamitatesque, dis-

² *Phil.* 2, 13.

* Die 6 Iulii mensis a. 1961.

¹ *Is.* 9, 6.

sensiones et contentiones, quae, pro dolor, e pluribus terrarum orbis partibus nuntiantur, pari sane maerore Nos cotidie angunt atque sollicitant, quippe quibus aegre constet eam, quam mundus dare non potest, pacem adhuc populos non coniungere, eamque frustra desiderari, non omnibus viribus custodiri.

Quam ob rem, opportuna hac data occasione vos alloquimur, venerabiles Fratres ac dilecti filii, qui laicorum omnium in Ecclesia Sancta partes sollemniter sustinetis; vosque certissima fiducia hortamur, ut Nostris preces vestras continenter adiungatis. Faxit Deus ut omnes homines, pretioso Christi sanguine redempti atque in unam veluti familiam congregati, fraterno foedere usque coalescant; populorum duces et rectores Sua gratia illuminet, ut veram, securam, stabilemque pacem inducant: illam dicimus pacem, quae iustitia et caritate continetur atque firmatur.

NUNTIUS RADIOPHONICUS

*Ad terminandum Marialem septimum Conventum, Lexovii e tota Gallia habitum.**

Chers fils de France.

C'est bien volontiers qu'accédant au désir exprimé par Notre vénérable Frère André Jacquemin, évêque de Bayeux et Lisieux, Nous vous adressons quelques mots paternels, au terme de ce nouveau Congrès marial national qui vous a rassemblés près de la « petite Thérèse de Lisieux », pour contempler le mystère de la « maternité spirituelle de la Très sainte Vierge Marie ».

Comment le Père Commun ne Se réjouirait-Il pas de cette nouvelle et touchante manifestation de la piété mariale de Ses Fils de France toujours si chers à Son cœur? Comme Nous le disions avec émotion, lors de la consécration de la basilique Saint Pie X à Lourdes: *Regnum Galliae, Regnum Mariae*; oui, vraiment, la terre de France est, tout au long des siècles de son histoire, le Royaume de Marie!

Et voici qu'en bons fils, vous avez eu le noble souci de mieux connaître votre Mère du Ciel, pour mieux l'aimer. Tous ces jours-ci, sous la présidence de plusieurs cardinaux, archevêques et évêques, et sous la direction de maîtres compétents et réputés, vous avez cherché à mieux

* Die 9 Iulii mensis a. 1961.

comprendre l'ineffable privilège de la maternité spirituelle de Notre-Dame. Tour à tour, enfants, prêtres, religieux et religieuses, militants et militantes d'Action Catholique, tous, vous vous êtes efforcés d'approfondir ce mystère, au cours de vos riches journées d'études, de réflexions, et de prières.

Nous ne saurions trop vous louer, chers fils, de cet effort pour alimenter votre piété mariale si fervente par la méditation de l'enseignement de la Sainte Ecriture et du magistère ordinaire de l'Eglise. La Sainte Ecriture, avec « ce point très lumineux ..., qui nous conduit, disions-Nous à Lourdes, au sommet sublime de la théologie mariale. Jésus en haut sur la croix : à ses pieds, Marie, la mère, et Jean, l'apôtre de prédilection. Jésus qui dit à sa mère en indiquant Jean : « Voilà ton fils »; et puis, s'adressant à celui-ci d'un regard languide : « Voilà ta mère ». Paroles qu'on ne répète jamais à satiété.¹ Nul doute que vous n'ayez médité avec fruit ce « dernier testament du Seigneur qui, au moment suprême de sa mort, laisse sa Mère au monde comme Mère universelle de tous ceux qui croiront en lui et formeront son Eglise sainte, catholique et apostolique ».²

Mère du Sauveur, la Vierge Marie a participé intimement à l'œuvre rédemptrice par laquelle le Christ faisait de nous ses membres et nous appelait à « devenir enfants de Dieu ».³ Et, comme une mère qui désire toujours le meilleur des biens pour ses enfants, elle nous conduit, par son exemple admirable et sa puissante intercession, vers la perfection de la charité. Corporellement la Mère du Christ et spirituellement la Mère de son Corps Mystique qui est l'Eglise, c'est vraiment la Mère de Dieu qui est notre mère : *Mater Dei est Mater nostra*.⁴

Quels que soient nos états de vie et nos responsabilités, nous sommes tous enveloppés dans la douce maternité de la Vierge Marie, qui accomplit pour nous les actes mêmes que toute mère prodigue à ses enfants : elle aime, elle veille, elle protège, elle intercède. En retour, montrez-vous toujours catholiques dans votre amour de la Vierge Marie, « *omnium membrorum Christi Sanctissima Genitrix* ».⁵ Tous les catholiques sont par conséquent les fils de Notre-Dame et leur piété pour

¹ Sermon pour la consécration de la basilique Saint Pie X, à Lourdes, le 25 mars 1958. *Scritti e Discorsi*, III, p. 517.

² *Ibid.*, p. 518.

³ *Io.* 1, 12.

⁴ Saint Anselme, *Oratio* 52, *PL* 158, 957 A.

⁵ *Encycl. Mystici Corporis*, A. A. S. XXXV, 1943, p. 248.

Marie se doit de refléter cette commune appartenance à la famille des enfants de Dieu, en s'exprimant toujours par les manifestations habituelles du culte séculaire voué par l'Eglise de Jésus-Christ à la Mère du Sauveur. Aussi, chers fils, fuyez tout ce qui singularise, recherchez au contraire la dévotion mariale la plus assurée par la tradition, telle qu'elle nous est transmise depuis les origines à travers les formules de prières des générations successives des chrétiens de l'Orient et de l'Occident.

Une telle piété envers la Très Sainte Vierge est la marque d'un cœur vraiment catholique. Un cœur profondément catholique sait embrasser dans sa prière, non seulement sa famille humaine ou religieuse, ses concitoyens, mais encore tous ses frères, avec lesquels il partage le don de la foi, et tous ceux aussi auxquels il prie le Seigneur de le communiquer. C'est d'un même amour que la mère du Christ embrasse tous ses fils. C'est donc d'un cœur unanime qu'il nous faut la prier et d'un culte catholique qu'il convient de l'honorer. Ce faisant, vous serez ainsi de bons Fils de Notre-Dame et des serviteurs fidèles de l'Eglise, *une, sainte, catholique et apostolique*. Demandez cette grâce au Seigneur, par l'intercession de la Vierge Marie, en récitant votre Rosaire, cette pratique salubre que Nous vous recommandions naguère, après tant de Pontifes.⁶

Chers fils, comme la petite Thérèse de Lisieux, aimez toujours davantage la Très Sainte Vierge Marie, et, toujours plus aussi, sachez la faire aimer. Que, par elle, vous ameniez vos frères au Christ Jésus. C'est là Notre vœu le plus cher. Et, en formant ce souhait paternel, que Nous aimons confier à la douce intercession de Notre-Dame, Nous invoquons de grand cœur sur vous tous, chers fils de France, — et en premier lieu sur nos vénérables Frères qui honorent ce Congrès de leur présence — l'abondance des divines grâces pour vous-mêmes et votre chère patrie, en gage desquelles Nous vous accordons une ample Bénédiction Apostolique.

⁶ Encyc. *Grata recordatio*, A. A. S. LI, 1959, p. 673 ss.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

I

MONITUM

Biblicarum disciplinarum studio laudabiliter fervente, in variis regionibus sententiae et opiniones circumferuntur, quae in discrimen adducunt germanam veritatem historicam et obiectivam Scripturae Sacrae non modo Veteris Testamenti (sicut Summus Pontifex Pius XII in Litteris Encyclicis « Humani Generis » iam deploraverat ¹), verum et Novi, etiam quoad dicta et facta Christi Iesu.

Cum autem huiusmodi sententiae et opiniones anxios faciant et Pastores et christifideles, Eñi Patres, fidei morumque doctrinae tutandae praepositi, omnes, qui de Sacris Libris sive scripto sive verbo agunt, monendos censuerunt ut semper debita cum prudentia ac reverentia tantum argumentum pertractent, et prae oculis semper habeant SS. Patrum doctrinam atque Ecclesiae sensum ac Magisterium, ne fidelium conscientiae perturbentur neve fidei veritates laedantur.

N. B. — Hoc Monitum editur consentientibus etiam Eñis Patribus Pontificiae Commissionis Biblicae.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 20 Iunii 1961.

Sebastianus Masala, *Notarius*

II

DECRETUM

Proscriptio libri

Feria IV die 14 Iunii 1961

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Eñi ac Revñi Domini Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito Consultorum voto, damnarunt atque in INDICEM

¹ Cfr. A. A. S., XLII, p. 576.

librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur :

Jean Steinmann. *La Vie de Jésus*, Paris, éd. « Club des Libraires de France ».

Feria autem VI, die 16 eiusdem mensis et anni, Ssñus D. N. D. Ioannes, divina Providentia Pp. XXIII, in Audientia Eñmo Dño Cardinali Secretario Sancti Officii concessa, relatam Sibi Eñmorum Patrum resolutionem adprobavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 26 Iunii 1961.

Sebastianus Masala, *Notarius*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Ioannes Divina Providentia Pp. XXIII, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum :

die 10 Aprilis 1961. — Titulari episcopali Ecclesiae Antiochenae ad Meandrum, praefecit Excñm P. D. Felicem Guiller, hactenus Episcopum Apamiensem.

die 24 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Arcadiensi R. D. Iosephum Almici, Delegatum episcopalem Actionis Catholicae necnon Curionem ad S. Nazarum in civitate Brixensi, quem deputavit Auxiliarem Excñi P. D. Hyacinthi Tredici, Archiepiscopi-Episcopi Brixiensis.

die 25 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Bladiensi, R. D. Ioannem Mazur, canonicum Capituli Cathedralis Lublinensis, professorem theologiae pastoralis in Universitate Catholica Lublinensi, quem deputavit Auxiliarem Excñi P. D. Petri Kalwa, Episcopi Lublinensis.

die 28 Aprilis. — Metropolitanae Ecclesiae Montis Regalis Exc. P. D. Conradum Mingo, hactenus Episcopum Drepanensem.

die 13 Maii. — Titulari episcopali Ecclesiae Selensi R. D. Calogorum Lauricella, Canonicum ecclesiae cathedralis et Rectorem Seminarii Maioris dioecesis Agrigentinae, quem deputavit Auxiliarem Excñi P. D. Ioannis Baptistae Peruzzo, Archiepiscopi-Episcopi Agrigentini.

die 15 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Drepanensi Exc. P. D. Franciscum Ricceri, hactenus Episcopum titularem Coelenum et Praelatum « nullius » S. Luciae.

die 20 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Campaniensi Exc. P. D. Iolanthum Nuzzi, hactenus Episcopum titularem Emmausensem.

die 25 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Afogadensi de Ingazeira R. D. Franciscum Austrégesilo Mesquita, rectorem Seminarii Minoris dioecesis Sobralensis.

die 31 Maii. — Titulari episcopali Ecclesiae Felbesianae Exc^m P. D. Valmorem Batú Wichrowski, hactenus Episcopum Neo-Iguassuensem, quem deputavit Auxiliarem Exc^m P. D. Aloisii Victoris Sartori, Episcopi S. Mariae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Irenopolitanae in Cilicia R. D. Caetanum Michetti, Abatem parochum in oppido vulgo « Campofilone » in archidioecesi Firmana, quem deputavit Auxiliarem Exc^m P. D. Norberti Perini, Archiepiscopi Firmani.

die 5 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Laoagensi, nuper erectae, R. D. Antonium Mabutas et Lloren, Cancellarium Curiae metropolitanae Novae Segobiae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Coensi R. D. Paulum Nordhues, ex archidioecesi Paderbornensi, Rectorem Seminarii Maioris ad « Huysburg », quem deputavit Auxiliarem Exc^m P. D. Laurentii Jaeger, Archiepiscopi Paderbornensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Andrapenae R. D. Ioannem F. Whealon, Moderatorem Seminarii Minoris Clevelandensis, quem deputavit Auxiliarem Exc^m P. D. Eduardi Francisci Hoban, Archiepiscopi-Episcopi Clevelandensis.

die 8 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Jataiensi R. P. Benedictum Dominicum Coscia, sodalem Ordinis Fratrum Minorum.

die 12 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Avellanediensi, nuper erectae, Exc^m P. D. Antonium Di Pasquo, hactenus Episcopum S. Ludovici in Argentina.

— Cathedrali Ecclesiae Anatuyanensi, nuper erectae, R. D. Georgium Gottau, Religiosae provinciae Congregationis Ss^{mi} Redemptoris in Republica Argentina moderatorem.

— Cathedrali Ecclesiae Foroconcordianae, nuper erectae, Rev^m P. D. Richardum Rosch, Antistitem Urbanum, parochum D. N. a Ss^{mo} Rosario in urbe vulgo Goya, in dioecesi Goyanensi.

— Cathedrali Ecclesiae Goyanensi, nuper erectae, R. D. Albertum

Devoto, cubicularium intimum Sanctitatis Suae, Vicarium Generalem dioecesis Sancti Isidori in Argentina.

— Cathedrali Ecclesiae Neuquenianae, nuper erectae, R. D. Iacobum Franciscum De Nevares, sodalem Societatis S. Francisci Salesii, praesidem Collegii sodalium eiusdem Societatis in urbe vulgo Viedma.

— Cathedrali Ecclesiae Novoraniensi, nuper erectae, R. P. Franciscum de la Cruz Muguerza, ex Ordine Fratrum Minorum, eiusdem Ordinis in Republica Argentina Definitorum Generalem.

— Cathedrali Ecclesiae Raphaëliensi, nuper erectae, R. D. Vincetium Zazpe, parochum D. N. vulgo de Luján Porteño in archidioecesi Bonaërensi.

— Cathedrali Ecclesiae Rivogallaecensi, nuper erectae, R. P. Mauritium Magliano, e Societate S. Francisci Salesii, superiorem domus eiusdem Societatis in urbe Rio Gallegos.

— Cathedrali Ecclesiae Franciscopolitanae, nuper erectae, Exc̃mum P. D. Petrum Lira, hactenus Episcopum titularem Tenediensem.

— Cathedrali Ecclesiae Foromartiniensi, nuper erectae, Exc̃mum P. D. Emmanuelem Menéndez, hactenus Episcopum titularem Diospolitenum superiorem.

— Cathedrali Ecclesiae Fororaphaëliensi, nuper erectae, Exc̃mum P. D. Radulfum Primatesta, hactenus Episcopum titularem Tanaitanum.

— Titulari, pro hac vice, archiepiscopali Ecclesiae Constantiensi in Thracia, Exc̃mum P. D. Petrum Veuillot, hactenus Episcopum Andegavensem.

die 16 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Leopoldinensi R. D. Gerardum Ferreira Reis, Cubicularium intimum Sanctitatis Suae, Vicarium Generalem dioecesis Guaxupensis.

die 23 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Cedamusensi R. D. Georgium I. Gottwald, parochum ecclesiae metropolitanae S. Ludovici, quem deputavit Auxiliarem Eñm P. D. Iosephi Elmeri S. R. E. Card. Ritter, Archiepiscopi S. Ludovici.

die 28 Iunii. — Coadiutorem cum iure successionis Exc̃m P. D. Iosephi Ujčić, Administratoris Apostolici Banati, Exc̃mum P. D. Gabrielem Bukatko, Archiepiscopum titularem Mocissenum.

die 3 Iulii. — Metropolitanae Ecclesiae Monacensi et Frisingensi, Eñmum P. D. Iulium S. R. E. Cardinalem Döpfner, hactenus Episcopum Berolinensem.

die 10 Iulii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Nicopolitanae ad

Nestum Exc. P. D. Laurentium Iosephum Shehan, Episcopum Bridgeportensem, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Francisci P. Keough, Archiepiscopi Baltimorensis.

die 11 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Rosariensi Exc^mum P. D. Vilelmum Bolatti, hactenus Episcopum titularem Limatensem.

— Cathedrali Ecclesiae Sancti Ludovici in Argentina Exc^mum P. D. Carolum Mariam Cafferata, hactenus Episcopum titularem Chersonesitanum in Europa.

— Cathedrali Ecclesiae Sancti Iacobi de Estero Exc^mum P. D. Emmanuelem Tato, hactenus Episcopum titularem Aulonensem.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DE BAHR-EL-GHAZAL

(WAVENSIS)

DECRETUM

De nominis mutatione

Cum in territorio, quod vulgo Sudan appellatur, nomen Vicariatus Apostolici de Bahr-el-Ghazal non amplius rerum condicioni respondeat, visum est huic S. Consilio Christiano Nomini propagando ad memorati Vicariatus Apostolici nominis mutationem procedere.

Itaque, re mature perpensa, atque accepto favorabili voto Exc^mi Apostolici Africae Orientalis Delegati, hoc idem Sacrum Consilium vigore specialium facultatum sibi a S^mo Domino Nostro Ioanne Divina Providentia Papa XXIII concessarum, Vicariatum Apostolicum de Bahr-el Ghazal deinceps a nomine « Wau », quae urbs eiusdem provinciae civilis est princeps, Wavensem appellandum statuit.

Qua super re praesens Decretum emanavit, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 26 Maii a. D. 1961.

G. P. Card. AGAGIANIAN, *Praefectus*

L. ☒ S.

† P. Sigismondi, Archiep. tit. Neapolitan. in Pisidia, a *Secretis*

II

DE BAHR-EL-GEBEL
(IUBAËNSIS)

DECRETUM

De nominis mutatione

Cum in territorio, quod vulgo Sudan appellatur, nomen Vicariatus Apostolici de Bahr-el-Gebel non amplius rerum condicioni respondeat, visum est huic Sacro Consilio Christiano Nomini propagando ad memorati Vicariatus Apostolici nominis mutationem procedere.

Itaque, re mature perpensa, atque accepto favorabili voto Excmi Apostolici Africae Orientalis Delegati, hoc idem Sacrum Consilium, vigore specialium facultatum sibi a Ssmo Domino Nostro Ioanne Divina Providentia Papa XXIII concessarum, Vicariatum Apostolicum de Bahr-el-Gebel, a nomine « Juba », quae urbs eiusdem provinciae civilis est princeps, *Jubaënsem* deinceps appellandum statuit.

Qua super re praesens Decretum emanavit, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 26 mensis Maii a. D. 1961.

G. P. Card. AGAGIANIAN, *Praefectus*

L. ☒ S.

† P. Sigismondi, Archiep. tit. Neapolitan. in Pisidia, *a Secretis*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

RUBAGAEN.

Canonizationis Beatorum Matthiae Kalemba Murumba seu Mulumba et XX Sociorum Martyrum Ugandensium.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio resumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

In Ecclesiae annalibus gloriosum obtinet locum mirabilis illa christianae fidei diffusio, quae fere centum abhinc annos vastas Africae regiones sub Saharae et Libyae desertis iacentes pervadere coepit, salutareque progressus, postremis praesertim hisce decenniis, feliciter fecit. In historia autem missionali quae de plantatione Ecclesiae illis in terris agit, vix praeclarius legitur eventus quam viginti duorum Ugandensium martyrium, quo decus et gloria totius Africae facti sunt. Quorum quidem plerique propter castitatis virtutem servandam, omnes vero propter Dei caritatem et erga sanctam Matrem Ecclesiam fidelitatem, crudelissima supplicia invicta fortitudine firmissimae fide perpessi sunt. Gloriosum hoc agmen Benedictus Papa XV, per Apostolicas Litteras in forma Brevis, quibus initium est a verbis « *In Africam* », die 6 Iunii anni 1920 datas, in Beatorum Caelitum album adscripsit.

Cum autem inter viginti et duos hos Beatos Martyres unus, *Carolus* videlicet *Lwanga*, ita prae ceteris excelleret ut Actionis Catholicae totius Africae Patronus a Pio Papa XII constitui ac declarari meruerit, eius canonizationis Causa, servatis omnibus de iure servandis, per Decretum Sacrae Rituum Congregationis diei 20 Iulii a. 1960 resumpta est. Cuius quidem rei notitia episcopis ac fidelibus Africae magnum attulit gaudium simulque ipsorum excitavit vehementissimum desiderium, ut etiam aliorum XXI, scil. Beati Matthiae Kalemba et Sociorum, resumeretur Causa, ita ut, quorum una fuisset martyrii ratio idemque beatificationis motivum, communes etiam essent supremi altarium honores.

Primus porro hos inter invictos Christi athletas, veluti antesignanus, Protomartyr Africanæ Ecclesiae nostrorum temporum, gloriose vitam Deo immolavit die 15 Novembris a. 1885 B. *Iosephus Mukasa*, famu-

lorum regiae aulae praefectus, apostolus laicus mira caritate animarum-que zelo praeditus. Ipse pueros praesertim regios in christiana doctrina instituit eosque in moribus integre servandis ita constanter adiuvit, ut rex Muanga eum demum interfici iusserit. Ei deinde tam in munere et apostolico spiritu, quam in glorioso martyrio successit praedictus B. Carolus Lwanga.

Alia praeclara apostolatus laici specimina dederunt sex alii Beati Martyres, nempe: Dionysius, Matthias, Lucas, Andreas, Iacobus et Ioannes Maria. Beatus *Dionysius Ssebuggwawo*, iuvenis sexdecim annorum in aula regis Muanga famulus, altera insectationis tyranni victima occubuit. Rex enim eum, duos socios aulicos christiana praecepta docentem cum invenisset, vehementer iratus, die 25 mensis Maii a. 1886, hasta percussit. Beatus *Matthias Kalemba Mulumba* vero, paterfamilias annorum quinquaginta, quem idolorum cultus iamdiu taedebat, postquam lucem veritatis integram in Mahumetana doctrina et in Protestantismo frustra quaesierat, catholicam demum amplexus est religionem, eamque in vita et moribus ita traduxit, ut verbo et exemplo alios ad veram fidem indesinenter alliceret. Quapropter, die 30 Maii a. 1886, tres dies cruciatus passus est crudelissimos et martyr occubuit. Insequenti autem die martyrium fecit eius amicus B. *Lucas Bânabakintu*, ab eo ad christianam fidem conversus et aequo animarum zelo flagrans. B. *Andreas Kaggwa*, a quattuor iam annis fervens christianus, alta dignitate in regiis aedibus constitutus, amicitia cum ipso rege fretus, eum ad Christi fidem docendam frequenter adibat. B. *Iacobus Buzabaliawo* ita pro regno Christi zelabat, ut ipsum principem Muangam ad fidem excitare non dubitaret, quod quidem Muanga, ad regiam dignitatem promotus, Iacobo morituro aspere exprobravit. Qui vivus igni combustus est die 3 Iunii a. 1886. B. Ioannes Maria Muzeyi demum, de quo infra, doctrina christiana revera delectabatur nullaue re magis ardebat quam ut eam aliis communicaret.

In via ipsa, qua Martyres ad rogum Namugongo nuncupatum ducebantur, die 26 Maii a. 1886 crudeliter necati sunt BB. *Pontianus Ngondwe* et *Athanasius Bazzekuketta*, ille miles fortis et fidelis adultae aetatis, hic aulicus regius duodeviginti annorum, uterque sex menses antea baptismi aqua regeneratus. Sequenti die, iisdem fere in adiunctis, interfectus est B. *Gonzaga Gonza*, et die 31 Maii lanceis domi confossus est B. *Noe Mawaggali*.

Die 3 mensis Iunii a. 1886 vivi combusti sunt alii decem Martyres. Quos inter pridie clam baptismo tincti sunt ab ipso B. Carolo quatuor

iuvenes, scil. BB. *Gyavira*, *Mugagga*, *Kizito* et *Mbaga Tuzinde*. Hic ultimus, adhuc puerulus, carnificis filius, patris conatus eum a morte eripiendi recusans, martyrium alacri animo fecit. Alius, B. nempe *Mukasa Kiriwawanvu*, adhuc catechumenus, carcere detentus ideoque impeditus quominus baptismi aqua ablueretur, baptismo sanguinis aeternam beatitatem consequi meruit.

Pulchrum caritatis exemplum praeberunt, et quidem in ipsa via qua ad supplicii locum properantes sibi obviam veniunt, duo iuvenes: B. *Adolfus Mukasa Ludigo* et supra memoratus B. *Gyavira*. Inter se ob aliquod dissidium antea oppositi, nunc sibi mutuo veniam dant, gaudentes quod simul pro Christo essent morituri. B. *Ambrosius Kibuka* mirae caritatis, dum B. *Anatolius Kiriggwajjo* lucidum humilitatis exemplum affert, utpote qui, spretis dignitatibus in aedibus perversi regis, Christum usque ad ignominiosam mortem secutus est. Quantam deinde animi fortitudinem demiramur tum in B. *Achille Kiwanuka*, septemdecim annorum iuvene, qui pluries saevas minas superando, se numquam a catholica religione desciturum profitetur, tum in B. *Brunone Serunkuma*, milite, qui exhortatione et exemplo socios martyres in constantia roboravit.

Inclitum hoc agmen, quod a B. Iosepho Mukasa aperitur, ab eius amico B. *Ioanne Maria Muzeyi* digne clauditur. Spiritus Sancti robur, quod iste sacra Confirmatione accepit ipsa die 3 Iulii a. 1886, qua tredecim Martyres super rogo Namugongo vivi ardebant, ei astitit non solum ut opera misericordiae erga pauperes, infirmos et captivos constanter protraheret, sed etiam ut mortem crudelem, quam facile vitare potuisset, pro Christo perferret.

Post autem indultam hisce Beatis Martyribus ab Apostolica Sede venerationem, cultus et devotio in eos de die in diem percrebruit et invaluit, in Africanis praesertim regionibus, ob gratias et asserta miracula quae christifideles orantes et fidentes a Deo, ipsis Beatis intercedentibus, impetrarunt. Quibus permoti, Causae Actores ad ulteriora procedere ipsamque Causam adhuc promovere statuerunt, firma solidaque spe freti se felicem optatumque solemnis canonizationis exitum quantocius esse consecuturos.

Attentis igitur litteris postulatoriis Eñi ac Revñi Domini Gregorii Petri XV Cardinalis Agagianian, Sacri Consilii christiano nomini propagando Praefecti, et Eñi ac Revñi Domini Lauriani Cardinalis Rugambwa, Episcopi Bukobaën., necnon plus centum Sacrorum Africae Antistitum, vehementissima Christifidelium vota expromentium, Revñus

P. Antonius Wouters, Societatis Missionariorum Africae huiusque Causae sedulissimus Postulator legitime constitutus, Sanctitatem Suam enixe est adprecatus, ut Beatorum Matthiae Mulumba et XX Sociorum, Martyrum Ugandensium, canonizationis Causa resumeretur.

Ad quam instantiam Eñus ac Revñus Dominus Paulus Cardinalis Giobbe, Causae Ponens seu Relator, in Ordinario Sacrae huius Congregationis Coetu die 2 mensis Maii anni huius ad Vaticanum habito, dubium posuit disceptandum: *An signanda sit commissio resumptionis Causae Beatorum Martyrum Ugandensium Matthiae Kalemba Murumba seu Mulumba et XX Sociorum, in casu et ad effectum de quo agitur*, de eaque retulit. Et Eñi ac Revñi Patres, sacris ritibus tuendis praepositi, auditis quoque Praelatis Officialibus, praesertim R. P. Ferdinando Antonelli O. F. M., Fidei Promotore Generali, omnibus diligenter perpensis, rescribendum censuerunt: *Affirmative* seu: *signandam esse commissionem, si Sanctissimo placuerit*.

Facta postmodum de his omnibus Ssño Domino nostro Ioanni Papae XXIII per infrascriptum Sacrae Rituum Congregationis Praefectum fideli relatione, Sanctitas Sua sententiam ipsius Sacri Consilii ratam habuit, et *commissionem resumptionis Causae BB. Matthiae Kalemba Murumba seu Mulumba et XX Sociorum, Martyrum Ugandensium*, propria Manu signare benigne dignata est, ea tamen mente ut eorum canonizationis Causa una simul cum B. Caroli Lwanga Causa, superiore anno iam resumpta, tractaretur.

Datum Romae, die 10 mensis Maii, a. D. 1961.

✠ C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculanus, *Praefectus*

L. ✠ S.

Henricus Dante, *a Secretis*

II

MARIANOPOLITANA

Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Fratris Andreae (In saeculo Alfredi Bessette), Congregationis a S. Cruce.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Divus Paulus, ecclesiae Corinthiacae, imo omnium ecclesiarum, ortum et condicionem describens, ostendit Deum humanam sapientiam ab Evangelii praedicatione eliminasse ne inanis reddatur crux Christi, docetque assuetam Dei agendi rationem esse imperfectis inanibusque uti instrumentis ad magna opera perficienda, eo fine ut nullus homo in conspectu eius gloriatur: « *Quae stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes; et infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia; et ignobilia mundi et contemptibilia elegit Deus et ea quae non sunt, ut ea quae sunt destrueret: ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius* » (I Cor. 1, 27-29).

Ita haud raro in Ecclesia Christi admiramur qua excelsa suavique oeconomia infirma mundi seligat Deus, ut fortia quaeque confundat, in animarum populorumque salutem et utilitatem operandam: *sufficiencia enim nostra ex Deo est* (II Cor. 3, 5). Id contigisse in Fratre Andrea, eius vita et opera testantur.

In humili oppido « *Saint-Grégoire d'Iberville* » prope Marianopolim, in Canadia, natus est Dei Famulus die 9 mensis Augusti anno 1845, parentibus Isaac Bessette et Clotilde Foisy, non tam fortunae bonis quam christiana pietate praestantibus. Coniuges Bessette infanti, in vitae discrimine constituto, statim post nativitatem Baptismi sacramentum administrandum curarunt, quod sequenti die a Parocho Sancti Gregorii Magni, imposito Alfredi nomine, sub conditione est iteratum.

Sextus e decem liberis, Servus Dei una cum materno lacte a piissima genitrice, Domini hausit timorem, qui non solum initium, verum et plenitudo et corona sapientiae est. Bona praeditus indole, Alfredus pietate, obedientia et modestia prae ceteris fratribus eminebat. Vix primum attigerat aetatis lustrum, cum patre est orbatus.

Patris obitu familia Bessette in miseriam incidit. Alfredus itaque,

infirmus semper valetudine, paupertatis morsus experitur, dum vidua mater, laboribus consumpta ad filios alendos exantlatis, phtisi corripitur, dieque 10 Novembris anni 1857 liberorum rapitur amor. Alfredus, fratribus apud consanguineos dispersis, materterae commissus est. Ut erat sibi unice cavens, solitudinis amans, suetos puerorum ludos fugiebat. Sub ductu pii Parochi, ad sacram Synaxim anno 1857 primo accessit; die vero 7 Iunii sequentis anni in ecclesia Sancti Caesarii sacro chrismate est linitus. Exinde frequenter ad Sacramenta accedebat, meditationi et precibus intentus erat et Sanctum Ioseph peculiari religione prosequabatur. Caelestibus hisce subsidiis voluntariisque corporis afflictationibus, pergracilis adolescens Calvarium pauperum ascendere coepit: paucam instructionem recepit et laborare debuit ad vitam sustentandam. Primo Alfredus sutrinam fecit, deinde furnariam exercuit. Circa annum 1860 agrestibus se dedit laboribus in praedio quodam prope oppidum S. Caesarii. Ad pagum postea se contulit *Farnham* et, dimissa, ob nimis infirmam valetudinem, fabri ferrarii arte, in famulatu fuit Parochi loci. Vicesimum aetatis annum agens, summa compulsus inopia, e patria in Foederatas Americae Septentrionalis Civitates migravit, ubi tres vixit annos, nulla fixa sede habita, manualibus asperisque laboribus incumbens. In patriam demum reversus, apud propinquos commoratus est in oppido *Sutton*, assiduam tamen consuetudinem fovens cum Parocho Sancti Caesarii, a quo consilium accepit Congregationem a S. Cruce ingrediendi. Mundo itaque valedicens, acceptum consilium brevi perfecit, dictam Congregationem, inter fratres quos conversos vocant, ingrediens, ubi die 27 Decembris a. 1870 religiosum habitum, una cum nomine Fratris Andreae, accepit.

Ast, Novitii valetudo tam erat infirma, ut Superiores vel temporaneam professionem differendam duxerint ad diem usque 22 Augusti anni 1872. Die tandem 2 Februarii a. 1874 ad solemnem et perpetuam professionem est admissus. Interdum munus ianitoris Collegii Nostrae Dominae, Marianopolitana in urbe, ei concreditum est, quod quadraginta fere annos tenuit. Una cum ianitoris, tonsoris quoque et hortulani obivit officia, assumptum laborem non intermittens nisi ut fundendis precibus vacaret. Humillimis hisce muneribus devote fungens, legum observantiae, animi demissionis, patientiae in aerumnis proximorumque amoris praeclara dedit specimina.

Fratris Andreae vero fama extra Canadensis quoque Ditionis fines diffundi coepit ea praesertim ratione, quod peculiariter vocatus visus sit ad devotionem in Sanctum Ioseph propagandam. Humilis enim Fra-

tris precibus, exhortationibus eleemosynisque ex nummulis ab ipso collectis, auctor fuit, ut Sancto Patriarchae, universae Ecclesiae Patrono, in summo iugo Montis Regalis, prope Marianopolim, excelsum erigeretur templum, paucis abhinc annis Basilicae Minoris titulo ab Apostolica Sede condecoratum, quod nunc non modo Canadensium, sed e dissitis quoque Civitatum Foederatarum Americae Septentrionalis regionibus peregrinorum meta est. Cui Sanctuario inde ab humilibus eiusdem primordiis addictus, Famulus Dei haud pauca eaque singularia a S. Ioseph prodigia obtinuisse fertur, quibus mira succrevit Christifidelium devotio tum in Sanctum Patriarcham tum in humilem eius apostolum.

Frater Andreas continua infirmae valetudinis incommoda invicto animo pertulit, modico utens cibo, dormiens saepe super nudam terram, orationi iugiter intentus. Caritatis ardore motus, aegrotis et infirmis maternam curam praestabat eosque, vel in cotidianis ad eorum domos visitationibus, piis colloquiis solabatur.

Tot denique laboribus fractus, consuetis morbis in dies ingravescentibus, die 6 Ianuarii anni 1937, vitae suae nonagesimo secundo anno, plenus meritorum et sanctitatis fama ornatus, obdormivit in Domino.

Evolgato Famuli Dei obitu, viduari quodammodo illico visa est tota Marianopolitana civitas, imo universa ferme Canada. Fratrem Andream omnes sanctum Deoque carum conclamabant.

Deus autem, qui superbis resistit, humilibus vero dat gratiam (cfr. *I Pt.* 5, 5), humilis Famuli sui sanctitatem testatam volens, ex eo tempore gratiis, nisi forte miraculis, eam comprobavit. Quapropter, quatuor annis ab eius obitu vix elapsis, in archiepiscopali Curia Marianopolitana processus informativus, qui dicitur, die 8 Octobris a. 1941 instrui coeptus est. Rogatoriales quoque processus adornati sunt in Curiis S. Hyacinthi, Providentiensi et Ottaviensi. Qui feliciter absoluti Romam delati sunt. Interim quamplurimae Litterae S. R. E. Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum, multorumque aliorum virorum tam ecclesiastica quam civili dignitate insignium ad Summum Pontificem pervenerunt Causae beatificationis introductionem efflagitantes.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, Sacra Rituum Congregatio, scriptis eidem Servo Dei tributis rite perpensis, Decreto diei 12 Maii a. 1955, approbante Pio Papa XII fel. rec., ad ulteriora procedi posse edixit.

Propterea, instante Revmo P. Eduardo Heston, Congregationis a S. Cruce sollertissimo Postulatore Generali, Eñus ac Revmus Dominus

Clemens Cardinalis Micara, Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis S. Rituum Congregationis Coetibus die 15 mensis Aprilis a. 1958 et, condita interim suppletiva ex officio inquisitione, die 8 Novembris a. 1960 ad Vaticanum habitis, dubium disceptandum proposuit: *An signanda sit commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Eñi ac Revñi Patres, sacris ritibus tuendis praepositi, post relationem ipsius Cardinalis Ponentis, auditis quoque suffragiis Officialium Praelatorum, praesertim R. P. Ferdinandi Antonelli O.F.M., Fidei Promotoris Generalis, omnibus diligenter perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse commissionem, si Sanctissimo placuerit.*

Facta postridie de praemissis omnibus Sanctissimo D. N. Ioanni Papae XXIII per subscriptum Cardinalem fideli relatione, Sanctitas Sua rescriptum Sacrae Rituum Congregationis ratum habuit et probavit atque *commissionem introductionis Causae Servi Dei Fratris Andreae manu propria signare benigne dignata est.*

Datum Romae, die 9 Novembris, anno Domini 1960.

✠ C. Card. CICOGNANI, Ep. Tusculanus, *Praefectus*

L. ✠ S.

Henricus Dante, *a Secretis*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I

Indulgentia pro visitatione simulacri S. Petri Apostoli, in Patriarchali Basilica Vaticana existentis, augetur.

Ssñus Dominus Noster Ioannes Div. Prov. Pp. XXIII, ad magis magisque fovendam erga Principem Apostolorum devotionem, benigne concedere dignatus est ut christifideles, qui aenei S. Petri Apostoli simulacri, in Patriarchali Basilica Vaticana existentis, pedem devote osculati fuerint, addita invocatione: « Sancte Petre, ora pro nobis », *partialem trium annorum* Indulgentiam saltem corde contrito lucrari valeant. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Roma, ex Aedibus Sacrae Paenitentiariae Apostolicae, die quinta mensis Iunii anni 1961.

N. Card. CANALI, *Paenitentiarius Maior*

L. ☒ S.

I. Rossi, *Regens*

II

Novum promulgatur summarium spiritualium favorum quibus sodales Primarii Operis Pontificii Vocationum Sacerdotalium fruuntur.

Beatissime Pater,

Moderator generalis Primarii Operis Pontificii Vocationum Sacerdotalium, Motu Proprio « Cum Nobis » diei 4 Novembris 1941 apud Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus insti-

tuti, cuius finis est christifideles ad vocationes ecclesiasticas fovendas, tuendas ac iuvandas movere, dignitatem et necessitatem catholici Sacerdotii pervulgare necnon supplicationes piaque exercitia inter fideles ad huiusmodi finem promovere, ad pedes Sanctitatis Tuae provolutus, humiliter petit in favorem praedicti Operis gratias spirituales quae sequuntur : A. *Indulgentiam plenariam*, suetis conditionibus lucranda : I. ab iis qui in sodalitatem inscribuntur : die ingressus ; II. a singulis consociatis : 1. diebus festis, a) Domini nostri Iesu Christi et Beatae Mariae Virginis ad normam can. 921 § 1 C. I. C. ; b) S. Ioseph Sponsi Deiparae Virginis (19 Martii et 1 Maii) ; c) natalitiis Ss. Apostolorum et Cathedrae S. Petri Apostoli (22 Februarii) ; d) S. Aloisii Gonzagae, S. Caroli Borromaei et Omnium Sanctorum ; e) S. Titularis respectivae sodalitatis ; 2. die pro Seminario aut vocationum sacerdotalium ; 3. singulis Quatuor Temporum diebus ; 4. si spiritualem recessum communiter habendum participaverint et sacris concionibus devote interfuerint ; 5. semel in hebdomada, si quotidie ad vocationes sacerdotales impetrandas quamlibet orationem ab Auctoritate ecclesiastica adprobatam pie recitaverint ; B. *Indulgentiam plenariam in articulo mortis* a sodalibus acquirendam, si confessi ac sacra Communione refecti vel saltem contriti, Ssimum Iesu Nomen ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint et mortem de manu Domini tamquam peccati stipendium patienter susceperint ; C. *Indulgentiam partialem trecentorum dierum* a singulis consociatis saltem corde contrito adipiscendam pro quolibet pietatis vel caritatis opere iuxta sodalitatis fines peracto ; D. *Facultatem*, vi cuius aliquis Excmus Episcopus sub exitu sacrae functionis habendae occasione conventus internationalis vel nationalis vel dioecesani a propriis moderatoribus Operis indicti, impertiri valeat Benedictionem Papalem cum adnexa plenaria Indulgentia a christifidelibus lucranda, si sacra exomologesi expiati et Eucharisticis Epulis firmati memoratam Benedictionem devote acceperint et ad mentem Summi Pontificis preces fuderint ; E. *Indultum*, vi cuius Missae omnes, quae a quocumque Sacerdote in suffragium animae alicuius sodalis in Dei gratia vita functi celebrabuntur, ita prosint illi animae ac si in altari privilegiato litatae fuerint.

Et Deus, etc.

Die 9 Iunii 1961.

Sacra Paenitentiaria Apostolica, de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, benigne annuit pro gratia iuxta preces, servatis iis quae

circa Benedictionis ritum servari debent. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

De mandato Eminentissimi

I. ROSSI, *Regens*

L. ☒ S.

S. de Angelis, *a secretis*

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictales

I

BOGOTEN.

Nullitatis matrimonii (Viloria - Gonzales)

Cum ignoretur locus actualis commorationis dominae Rut Gonzales, in causa conventae, eandem citamus ad comparendum sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis Sacrae Romanae Rotae (Roma, Piazza della Cancelleria, 1), pro die 13 Octobris 1961, hora undecima, ad disputandum de dubio concordando, vel ad infrascriptum subscribendum :

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae dominae Rut Gonzales curare debent ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

Henricus Ewers, *Ponens*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 23 Iunii a. 1961.

Marius F. Pompedda, *Notarius*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M.me Rut Gonzales, défenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître, par propre personne

ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 13 octobre 1961, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de ladite Rut Gonzales devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

II

MASSILIEN.

Nullitatis matrimonii (Carret - de Brecey)

Cum ignoretur locus actualis commorationis domini Viti de Brecey, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria) die 13 Octobris 1961, hora undecima cum dimidio, ad disputandum de dubio concordando, vel ad infrascriptum dubium subscribendum :

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti domini Viti de Brecey curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Henricus Ewers, *Ponens*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 23 Iunii a. 1961.

Marius F. Pompedda, *Notarius*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Guy De Brecey, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 13 octobre 1961, à 11 heures 30, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence dudit M. Guy De Brecey, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

NOMINA PONTIFICIA

Il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è benignamente degnato di nominare Suo *Segretario di Stato* l'E^{mo} Signor Cardinale Amleto Giovanni Cicognani, con il seguente venerato chirografo:

Signor Cardinale,

La quotidiana sollecitudine del Sommo Pontificato, affidata alle Nostre umili forze dal Signore « che non abbandona quanti in Lui confidano » (cf. Idt. 6, 15), Ci fa ritenere come uno dei doveri più rilevanti e delicati la scelta dei Nostri più vicini collaboratori, chiamati a conoscere da presso le ansie del Nostro ministero, e a dividerle con Noi.

Se questo vale per ognuno dei Signori Cardinali, che nella Curia Romana sono preposti ai vari Dicasteri e Uffici, tanto più deve dirsi del Segretario di Stato, « l'aiuto più vicino e più forte ... il primo collaboratore del Papa nel governo della Chiesa universale » (L'Osservatore Romano, 31 luglio-1 agosto 1961). La nobiltà dell'ufficio, la molteplicità delle virtù sacerdotali da esso richieste, la vastità dei disegni e dei compiti, che pongono il prescelto sul candelabro di una grave responsabilità, vogliono mente vivace e aperta, cuore saldo e ardente, non comune preparazione lungo le vie varie e impegnative del servizio della Sede Apostolica: e dobbiam dire ancora una volta che il compianto Cardinale Domenico Tardini, Nostro primo Segretario di Stato, ebbe il dono di queste doti mirabili, che tanto Ce lo resero apprezzato e caro nell'adempimento del suo dovere.

Dovendo ora scegliere un successore di chi sì commosso rimpianto ha lasciato nel Nostro cuore, abbiamo pregato, chiedendo al « Padre dei lumi » (Iac. 1, 17) quel consiglio, che Ci è di unica

norma nelle azioni del governo pontificale; e lo sguardo si è posato su di Lei, Signor Cardinale, che a Noi pare particolarmente adatto all'incarico per le prove di sacerdotali virtù, di dedizione alla S. Chiesa, di zelo verace ed instancabile, che Ella ha sempre dato nelle diverse mansioni a Lei affidate.

Invero, la Provvidenza Le ha fatto percorrere un vasto campo di attività, tanto da permetterLe una ricca esperienza: dalla serietà degli studi giuridici, resi più fecondi dall'insegnamento e da pregiate pubblicazioni, ai vari uffici esercitati nella Sacra Congregazione Concistoriale, in quella per la Chiesa Orientale come solerte Assessore, e nella Delegazione Apostolica presso gli Stati Uniti d'America, in cui degnamente rappresentò la Santa Sede in una lunga permanenza di anni assai densi di avvenimenti storici. Per dimostrarLe la Nostra stima, abbiamo voluto che Ella fosse fra i Cardinali, elevati alla Porpora Romana nel primo Concistoro del Nostro Pontificato; e Le affidammo poi il governo, che a Noi tanto sta a cuore, della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale, chiamandoLa in pari tempo ad altri incarichi importanti e delicati.

Questa provata esperienza in tante intraprese della Chiesa d'Oriente e d'Occidente, dell'antico e del nuovo mondo, Ci dice che Ella è ben degno di ricevere questo nuovo peso di responsabilità come Nostro Segretario di Stato, soprattutto nel momento presente, pieno di intense attese, anche per quanto riguarda la preparazione del Concilio Ecumenico.

Vogliamo altresì che in seno alla Pontificia Commissione per lo Stato della Città del Vaticano, in cui ha dato prova di sì premurose sollecitudini, Ella continui la sua opera in qualità di Presidente.

Nel suo gravoso lavoro non Le mancherà mai la Nostra affettuosa benevolenza, che fin da ora Le confermiamo con piena fiducia e lieta aspettativa. E specialmente Le sarà vicino, a guardarLa e a sostenerLa, l'aiuto onnipotente di Gesù Redentore, che non può venir meno a chi ha fatto norma costante di vita il motto: vigilat nec fatiscit.

Con questi paterni voti, siamo lieti di inviarLe la Nostra

larga e confortatrice Benedizione Apostolica, pegno di continue abbondantissime grazie su l'attività che L'attende.

Dal Vaticano, il 12 agosto dell'anno 1961, terzo del Nostro Pontificato.

IOANNES PP. XXIII

Venerdì, 7 luglio 1961, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Dott. ANTONIO DE FARIA, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Portogallo, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Giovanni XXIII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

25	marzo	1961.	L'Eñmo e Revño Signor Cardinale Cicognani Amleto Giovanni, <i>Protettore delle « Sisters of St. Joseph »</i> (Nazareth, Lansing, Michigan, USA).
»	»	»	L'Eñmo e Revño Signor Cardinale Lercaro Giacomo, <i>Protettore delle « Sisters of the Most Precious Blood »</i> (O'Fallon, St. Louis, Missouri, USA).
21	aprile	»	L'Eñmo Revño Signor Cardinale Larraona Arcadio Maria, <i>Protettore delle Suore Domenicane dell'Immacolata Concezione</i> (Pompignan, Montauban).
28	»	»	L'Eñmo e Revño Signor Cardinale Roberti Francesco, <i>Protettore delle « Sisters of Saint Mary of Oregon »</i> (Portland, Oregon, USA).
»	»	»	L'Eñmo e Revño Signor Cardinale Garibi Rivera Giuseppe, <i>Protettore delle « Siervas de Jesús Sacramentado »</i> (Guadalajara, Messico).
»	»	»	L'Eñmo e Revño Signor Cardinale Larraona Arcadio Maria, <i>Protettore delle « Hermanas de la Caridad del Cardenal Sancha »</i> (Ciudad Trujillo, Repubblica Dominicana).

- 6 maggio 1961. L'Eŕmo e Revŕmo Signor Cardinale Agagianian Gregorio Pietro, *Protettore dei Missionari di Mariannhill* (Mŕnchsdeggingen, Monaco di Baviera, Germania).
- 9 » » L'Eŕmo e Revŕmo Signor Cardinale Confalonieri Carlo, *Protettore delle Suore Missionarie di San Carlo Borromeo per gli Emigrati Italiani* (Scalabrini), (Borgata Acilia, Roma).
- 19 » » L'Eŕmo e Revŕmo Signor Cardinale Ferretto Giuseppe, *Protettore del Sacro Ordine Cistercense*.
- 26 » » L'Eŕmo e Revŕmo Signor Cardinale Confalonieri Carlo, *Protettore delle Suore Adoratrici del SSŕmo Sacramento* (Rivolta d'Adda, Cremona).
- 3 giugno » L'Eŕmo e Revŕmo Signor Cardinale Agagianian Gregorio Pietro, *Protettore delle Figlie della Carità, dette Suore della Misericordia di S. Vincenzo de' Paoli* (Zagabria, Jugoslavia).

NECROLOGIO

- marzo 1961. Monsig. Wan Tsu-Chang Joseph, Vescovo di Hengchow.
- 30 giugno » Monsig. Menzani Ersilio, Arcivescovo-Vescovo di Piacenza.
- 5 luglio » Monsig. Calcara Aniello, Arcivescovo di Cosenza.
- 7 » » Monsig. Capizzi Pietro, Arcivescovo tit. di Amorio.
- 11 » » Monsig. Lajeunesse Martin, Vescovo tit. di Bonusta.
- 12 » » Monsig. Adam Gregorio, Vescovo di Valencia (Venezuela).
- » » » Monsig. Pasquet Octave, Vescovo tit. di Eriza.
- 16 » » Monsig. Gandour Iwannis Youhanna, Arcivescovo tit. di Bostra.
- 22 » » Monsig. Buteler Leopoldo, Vescovo di Rio Cuarto.
- 30 » » L'Eŕmo Signor Card. Tardini Domenico, del Titolo di Sant'Apollinare, Segretario di Stato di Sua Santità.
- 1 agosto » Monsig. Pérez Cáceres Andrés A. Domingo, Vescovo di San Cristobal de La Laguna.
- 2 » » Monsig. Marquèz Jean Emmanuel, Arcivescovo di Albi.
- 3 » » L'Eŕmo Signor Card. Canali Nicola, della Diaconia di S. Nicola in Carcere, Penitenziere Maggiore.
- 6 » » L'Eŕmo Signor Card. Van Roey Giuseppe Ernesto, del Titolo di S. Maria in Aracoeli, Arcivescovo di Malines, Vicario Castrense per il Belgio.
- 8 » » Monsig. Rosà Giuseppe F. M., Vescovo di Hankow.

NUNTIIUS RADIOPHONICUS

	PAG.
Ad terminandum Marialem septimum Con- ventum, Lexovii e tota Gallia habitum. - 9 Iulii 1961	504

ACTA SS. CONGREGATIONUM

Suprema S. Congregatio S. Officii

I. Monitum	507
II. Decretum. Proscriptio libri. - 26 Iunii 1961	507

Sacra Congregatio Consistorialis

Provisio Ecclesiarum	508

S. Congregatio de Propaganda Fide

I. <i>De Bahr-el-Ghazal</i> (Wavensis). Decre- tum de nominis mutatione. - 26 Maii 1961	511
II. <i>De Bahr-el-Gebel</i> (Iubaënsis). - Decre- tum de nominis mutatione. - 26 Maii 1961	512

Sacra Congregatio Rituum

I. <i>Rubaga'in</i> . - Decretum resumptionis cau- sae pro canonizatione Beatorum Mat- thiae Kalembe Murumba seu Mulumba et XX Sociorum Martyrum Uganden- sium. - 10 Maii 1961	513

PAG.

II. <i>Marianopolitana</i> . - Decretum introduc- tionis causae pro beatificatione Servi Del Fratris Andreae (in saeculo Alfre- di Besette), Congregationis a S. Cru- ce. - 9 Novembris 1960	517

ACTA TRIBUNALIUM

Sacra Paenitentiaria Apostolica

I. Indulgentia pro visitatione simulacri S. Petri Apostoli, in Patriarchali Basi- lica Vaticana existentis, augetur. - 5 Iunii 1961	521
II. Novum promulgatur summarium spiri- tualium favorum quibus so ailes Prima- rii Operis Pontificii Vocationum Sacer- dotalium fruuntur. - 9 Iunii 1961	521

Sacra Romana Rota

Citationes edictales:

I. <i>Bogoten</i> . - Nullitatis matrimonii (Vilo- ria - Gonzales). - 23 Iunii 1961	523
II. <i>Massilien</i> . - Nullitatis matrimonii (Car- ret - de Brecey) - 23 Iunii 1961	524

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Nomina Pontificia. - 12 Augusti 1961	525
II. Udiencia solenne	527
III. Segreteria di Stato: <i>Nomine</i>	527
IV. Necrologio	528

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
CITTÀ DEL VATICANO

ORDO DIVINI OFFICII RECITANDI
SACRIQUE PERAGENDI IUXTA CALENDARIUM
ECCLESIAE UNIVERSAE PRO A. D. 1962

pp. 224 Lib. 300 (\$ 0,50)

Paratur

PONTIFICALE ROMANUM
EDITIO TYPICA EMENDATA

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
CITTÀ DEL VATICANO

IOANNIS XXIII
ENCYCLICA
“MATER ET MAGISTRA”

de recentioribus rerum socialium processibus
ad christiana praecepta componendis

Editio italica

L. 120 (§ 0,20)

Editio anglica, gallica, germanica, hispanica

L. 200 (§ 0,40)

*Eaedem Litterae Encyclicae proxime edentur, in linguas
translatæ quae sequuntur:*

**Arabicam, Batavam, Hungaricam, Liburnicam,
Lusitanam, Polonicam, Russicam**

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

Administratio: Libreria Editrice Vaticana - Città del Vaticano

■
Pretium annuae subnotationis: In Italia, Lib. 2500 - extra Italiam, Lib. 3500 vel § 7

Pretium unius fasciculi: In Italia, Lib. 150 - extra Italiam, Lib. 250 vel § 0,40

Libreria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii
mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos

■
« Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur »
(Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita)
